

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
281

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 750. Περί του Πειθαρχικού Δικαίου τών υπαλλήλων του Δημοσίου και τών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. 1
- N. Δ. 751. Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και επεκτάσεως διατάξεων τινών του Υπαλληλικού Κώδικος. 2
- N. Δ. 752. Περί Σχολής δημοσιογραφίας και δημοσίων σχέσεων. 3
- N. Δ. 753 Περί συμπληρώσεως του άρθρου 32 του Β.Δ. 500)1970 «περί κωδικοποιήσεως τών ισχυουσών διατάξεων της νομοθεσίας περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων». 4
- N. Δ. 754 Περί πληρωμής δι' επιταγών τών δαπανών τών Ν.Π.Δ.Δ., Ειδικών Ταμείων, Ειδικών Κεφαλαίων και Ειδικών Υπηρεσιών, ών την διαχείρισιν άσκει ή Τράπεζα της Ελλάδος. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 750

Περί του Πειθαρχικού Δικαίου τών υπαλλήλων του Δημοσίου και τών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Πειθαρχικά άδίκηματα και ποιναι.

Άρθρον 1.

Πειθαρχικά άδίκηματα.

1. α) Πάσα δι' ύπαιτίου πράξεως ή παραλείψεως παράβασις υπαλληλικού καθήκοντος, δυναμένη νά καταλογισθῇ, άποτελεί πειθαρχικόν άδίκημα.

β) Το υπαλληλικόν καθήκον προσδιορίζεται τόσον εκ τών υπό τών κειμένων διατάξεων, έγκυκλίων, οδηγιών και διαταγών επιβαλλομένων τῷ υπαλλήλῳ υποχρεώσεων, όσον και εκ της καθόλου έντός και εκτός της ύπηρεσίας εκάστοτε τηρητέας έν γένει διαγωγής αυτού.

2. Μεταξύ τών πειθαρχικών άδικημάτων καταλέγονται ιδίως :

α) ή έλλειψις πίστεως και άφοσιώσεως πρὸς την Πατρίδα και τὰ έθνικά ιδεώδη, ή επιδιώξις της άνατροπής ή ύπονομεύσεως του ύφισταμένου πολιτειακού ή κοινωνικού καθεστώτος, ώς και ή καθ' οιονδήποτε τρόπον εκδήλωσις ύπέρ άρχών και προγραμμάτων κομμάτων διαλυθέντων και τεθέντων εκτός νόμου ή όργανώσεων διαλυθεισών διά δικαστικής άποφάσεως·

β) πάσα πολιτικού χαρακτήρος έέργεια άποτελουσα δημοσίαν εκδήλωσιν πολιτικών φρονημάτων ή άσκησιν πολιτικού προσηλυτισμού·

γ) ή έν ύπηρεσία ή εκτός αυτής άναξιοπρεπής διαγωγή ή παράστασις·

δ) ή επί χρήμασι χαρτοπαιξία και ιδία έν δημοσίῳ κέντρῳ·

ε) ή σύναψις ιδιαιτέρως στενών κοινωνικών σχέσεων μετά προσώπων, τών όποίων ούσιώδη συμφέροντα έξαρτώνται εκ του τρόπου της άσκήσεως της άνατιθεμένης τῷ υπαλλήλῳ ύπηρεσίας·

στ) ή, προφορικῶς ή έγγραφως, άσκησις κριτικής τών πράξεων της προϊσταμένης άρχής, ή προδίδουσα έλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς αυτήν·

ζ) ή άποσιώπησις συμμετοχής εις έργα έπ' άμοιβῇ ξένα πρὸς την ύπηρεσίαν και εις άς έτι περιπτώσεις έπιτρέπεται ή συμμετοχή αυτή·

η) ή χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς άπόκτησιν ύπηρεσιακής ευνοίας ή ώφελήματος ή πρόκλησιν ή ματαίωσιν διαταγής της ύπηρεσίας·

θ) ή άμεσος ή διά τρίτου προσώπου συμμετοχή εις δημοπρασίαν, της επί της όποιάς έπιτροπής μετέχει ό υπάλληλος ή ή άρχή εις την όποιαν άνήκει ούτος·

ι) ή άναληθής δήλωσις της περιουσιακής καταστάσεως ή ή άπόκρυψις μεταβολών της περιουσιακής καταστάσεως.

ια) ή βραδεία εις την ύπηρεσίαν προσέλευσις ή ή πρόωρος έξ αυτής άποχώρησις·

ιβ) ή ραθυμία, ή άμέλεια, ώς και ή άτελής ή μη έγκαιρος εκπλήρωσις του ύπηρεσιακού καθήκοντος·

ιγ) ή μη προσήκουσα συμπεριφορά πρὸς τούς πολίτας, τούς προϊσταμένους και λοιπούς υπαλλήλους·

ιδ) ή μη έγκαιρος άπάντησις εις άναφοράς πολιτῶν·

ιε) ή ανεπίτρεπτος παρέμβασις ύπέρ ή κατά τρίτου τινός ή ή άδικαιολόγητος προτίμησις ύποθέσεων νεωτέρων επί παραμεληθείσι παλαιότερων·

ιστ) ή άδικαιολόγητος άποχή από της εκτελέσεως τών καθηκόντων·

ιζ) ή άρνησις ή παρέλκυσις εκτελέσεως ύπηρεσίας·

ιη) ή συμμετοχή εις άπεργίαν ύφ' οιανδήποτε μορφήν, έστω και λευκήν, ώς και πάσα έέργεια τείνουσα εις πρόκλησιν ή προπαράσκευήν ταύτης·

ιθ) ή παράβασις τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης τῷ ὑπαλλήλῳ ἐχεμυθείας·

κ) ή χρησιμοποίησις τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ προσκειμένων αὐτῷ προσώπων·

κα) ή χρησιμοποίησις πληροφοριῶν, ἃς κατέχει ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, πρὸς ἀποκόμισιν ἰδίου ὀφέλους πάσης φύσεως ἢ προσκειμένων αὐτῷ προσώπων·

κβ) ή ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου μὴ εἰσπραξις τοῦ οὐτινος δικαιούται μισθοῦ ἢ ἄλλων ἀποδοχῶν ἢ ἐξόδων·

κγ) ή ἀποδοχὴ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου οἰασδήποτε ὑλικῆς εὐνοίας μὴ συνιστώσης δωροληψίαν, ἀλλὰ προερχομένης ἀπὸ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰς ὑποθέσεις διαχειρίζεται ἢ πρόκειται νὰ διαχειρισθῇ·

κδ) ή λόγῳ ἀσυνήθους χρήσεως φθορά, ἐγκατάλειψις ἢ παράνομος χρήσις δημοσίου πράγματος·

κε) ή παράλειψις ἀσκήσεως ὑπηρεσιακοῦ ἐλέγχου·

κστ) ή ἀπόκρυψις στοιχείων περὶ τῆς ἡλικίας ἢ τῆς χρήσις στοιχείων εὐρισκομένων εἰς ἀντίθεσιν πρὸς αὐταπόδεικτα γεγονότα, τὴν λογικὴν ἢ τὴν κοινὴν πεῖραν·

κζ) πᾶσα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας πρᾶξις ἢ παράλειψις, καίπερ τύποις νόμιμος, δυναμένη ὅπως ὁποῦν νὰ βλάψῃ ἢ νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας·

κη) ή παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν Κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους·

κθ) ή παράνομος κατοχὴ δευτέρας θέσεως·

λ) ή καθ' ὑπερβάσιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τιθεμένων ὁρίων, εἰσπραξις ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου προσθέτων ἀπολαυῶν·

λα) ή μὴ εὐσυνείδητος καὶ ἀντικειμενικὴ ἐκθεσις προϊσταμένου περὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος κατάρτισις τῶν ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως αὐτῶν·

λβ) ή ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας παράλειψις ἐνημερώσεως τῶν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν ἢ ἐξωὑπηρεσιακῶν περιστατικῶν ἀσκούντων ἐπιδρασιν ἐπὶ αἰτήσεων ὑπαλλήλων διὰ τὴν χορήγησιν ἀναρωτικῶν ἀδειῶν·

λγ) ή ἀποδεδειγμένως ἀδικαιολόγητος ὑποβολὴ αἰτήσεων πρὸς χορήγησιν ἀναρωτικῆς ἀδείας καὶ

λδ) ή ἀδικαιολόγητος παράλειψις παρουσιάσεως πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

3. Διατάξεις ὀρίζουσαι εἰδικὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 2.

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι :

α) ἔγγραφος ἐπίπληξις·

β) πρόστιμον ἀπὸ ἑκατὸν (100) δραχ. μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν·

γ) διακοπὴ τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν·

δ) ὑποβιβασμός·

ε) προσωρινὴ παῦσις ἀπὸ δέκα πέντε (15) ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

στ) ὀριστικὴ παῦσις.

2. Τὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς εἰς πρῶτον βαθμὸν πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ἀποδοχῶν, παρακρατεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως μηνός, εἰς μηνιαίας δόσεις, ἐκάστης τούτων ὀριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1/4) τῶν ἀποδοχῶν.

Τὸ πρόστιμον ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ, δν βαρύνουν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καθοριζομένων εἰδικῶν ταμείων.

3. Διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος ὑπολογίζεται μόνον ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ τιμωρούμενος κέκτηται τὰ πρὸς προαγωγὴν τυπικὰ προσόντα.

4. Ὁ ὑποβιβασθεὶς δὲν δύναται νὰ ἐπαναπροαχθῇ πρὸς τῆς παρελεύσεως ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ του χρονικοῦ διαστήματος ἴσου πρὸς τὸ ἡμισυ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς προαγωγὴν χρόνου.

5. Τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς παύσεως δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς μόνον διὰ τὰ ἐξῆς ἀδικήματα :

α) παράβασιν τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 2 ἐδάφ. α', β', θ', ιδ', κ', κα' καὶ κθ'·

β) παράβασιν καθήκοντος κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα ἢ ἄλλους εἰδικούς νόμους·

γ) ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθόντων ἐπὶ τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας·

δ) παραβίασιν ἀπορρήτων τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 46 παρ. 2 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος·

ε) χαρακτηριστικῶς ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀναξίαν δημοσίου ὑπαλλήλου διαγωγὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς ταύτης·

στ) συμμετοχὴν ἢ πρόκλησιν εἰς ἀπεργίαν ὑφ' οἵανδήποτε μορφήν, ἔστω καὶ λευκὴν·

ζ) διάπραξιν ἐντὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἀδικήμα τιμωρηθὲν τοῦλάχιστον διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἐνὸς μηνός, ἐτέρου ἀδικήματος δυναμένου νὰ ἐπισύρῃ τὴν αὐτὴν ἢ βαρυτέραν ποινὴν·

η) διάπραξιν ἐντὸς διετίας, μετὰ ἐπιβολὴν τριῶν βαρυτέρων τοῦ προστίμου ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός πειθαρχικῶν ποινῶν, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος·

θ) ἐκ συστήματος κακὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς πολίτας·

ι) σοβαρὰν ἀπειθείαν·

ια) πᾶν πειθαρχικὸν ἀδικήμα δύναμενον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ δημόσιον σκάνδαλον καὶ προκαλέσαν τοιοῦτο·

ιβ) παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 56 παρ. 3 καὶ 80 παρ. 5 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος·

ιγ) ἐμμονὴν εἰς τὴν παράλειψιν παρουσιάσεως πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν καὶ

ιδ) εἰσπραξιν καθ' ὑπερβάσιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τιθεμένων ὁρίων, ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου προσθέτων ἀπολαυῶν, ἐλεγχομένην καὶ διαπιστουμένην δικαστικῶς.

Ἄρθρον 3.

Ἀξιόποιον πράξεων πρὸ τοῦ διορισμοῦ.

1. Πράξεις τελεσθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν προγενεστέρας τοῦ ὑπαλλήλου δημοσίας ἢ παρ' ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλῳ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίας τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 2, δὲν παρῆλθε δὲ ὁ δι' αὐτάς ὀριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 5 χρόνος παραγραφῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δὲν ὑπολογίζεται.

2. Τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, δυναμένη νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς παύσεως, ἡ παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου χρήσις, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διορισμοῦ του, βίας, δόλου ἢ δωροδοκίας. Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

Λῆξις πειθαρχικῆς εὐθύνης.

1. Ὁ ἐξ οἴουδήποτε λόγου ἀποβαλὼν τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν διώκεται πειθαρχικῶς, ἡ τυχὸν ὁμῶς ἀρξαμένη πειθαρχικὴ δίκη συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἐκδιδόμενη τυχὸν καταδικαστικὴ ἀπόφασις παραμένει ἀνεκτέλεστος, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Παραγραφὴ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

Μὴ παραγραφὴ πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

Διαγραφὴ πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθησαν, πλην ἂν πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 5 ἀδικημάτων, ἅτινα παραγράφονται μετὰ πενταετίαν.

2. Αί κατά τοῦ ὑπαλλήλου ἀπευθυνόμεναι πράξεις πρὸς δῶξιν τοῦ ἀδικήματος διακόπτουν τὴν παραγραφὴν, ὁ χρόνος ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν πενταετίαν ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς καταγνωστικῆς εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν πειθαρχικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ ἀδικήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 5 τὴν ἑπταετίαν.

3. Πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἀποτελοῦν καὶ ποινικὸν τοιοῦτο, δὲν παραγράφεται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ πρὸς παραγραφὴν ὀριζομένου χρόνου ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν ποινικῶν διατάξεων. Ἐπὶ τοιούτων ἀδικημάτων αἱ πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἀποτελοῦν λόγον διακοπῆς τῆς παραγραφῆς τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

4. Ἡ παραγραφὴ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος διακόπτεται διὰ τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος σκοποῦντος τὴν ἀπόκρυψιν αὐτοῦ ἢ τὴν ματαίωσιν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐνεκα τούτου παραπομπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20.

5. Παραγραφὴν πειθαρχικὸν ἀδίκημα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῆς ποινῆς κατὰ τὴν τιμωρίαν ἐτέρου πειθαρχικοῦ ἀδικήματοςπραχθέντος πρὸ τῆς παραγραφῆς ἐκείνου.

6. Ἡ τελεσιδικίως ἐπιβληθεῖσα πειθαρχικὴ ποινὴ δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφὴν.

7. Αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως μετὰ ἓν ἔτος, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός, μετὰ διετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν δύο μηνῶν, μετὰ τετραετίαν, τοῦ προστίμου μέχρις ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν, μετὰ ἑξαετίαν, καὶ αἱ λοιπαὶ βαρύτεραι τοιαῦται, πλὴν τῆς ὀριστικῆς αὐτέσεως, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, διαγράφονται ἐκ τοῦ δελτίου τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἀν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὀρίων δὲν ἐτιμωρήθη δι' οἵασιδήποτε ποινῆς.

Ἄρθρον 6.

Αὐτοτέλεια κολασίμου τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἐν περιπτώσει ἀμνηστίας, ἀποκαταστάσεως, χάριτος ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον ἄρσεως τοῦ κολασίμου ἢ ἄρσεως ἢ μεταβολῆς τῶν συνεπειῶν τῆς ποινικῆς καταδίκης, δὲν αἴρεται τὸ πειθαρχικῶς κολασίμον τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 7.

Σχέσις προαγωγῆς πρὸς πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

Ἡ προαγωγὴ τοῦ ὑπαλλήλου δὲν αἶρει τὸ πειθαρχικῶς κολασίμον αὐτοῦ δι' ἀδίκημα προγενέστερον τῆς προαγωγῆς, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἐχώρησε δίωξις μέχρι τῆς προαγωγῆς.

Ἄρθρον 8.

Δεδικασμένον. Ἐξειδίκευσις πειθαρχικῆς ἀποφάσεως καὶ ποινῆς.

1. Οὐδεὶς διώκεται ἐκ δευτέρου διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

Ἄρθρον 9.

Δίωξις καὶ τιμώρησις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Ἡ δίωξις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος καὶ, ἐν περιπτώσει ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς εἶναι καθήκον τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Κατ' ἐξάρεσιν, ἐπὶ ἀδικημάτων δικαιολογούντων τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, ἡ δίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνός μὲν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν καθόλου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς διαξαγωγὴν τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου.

3. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς κέκτηται διακριτικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμετρήσιν τῆς ποινῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κριτήρια. Κατ' ἐξάρεσιν ὡςαὶς τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δικαιολογεῖ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Πειθαρχικαὶ Δικαιοδοσίαι.

Ἄρθρον 10.

Πειθαρχικὰ ὄργανα.

Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἄσκειν:

- α) οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου·
- β) τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια·
- γ) τὰ διοικητικὰ συμβούλια ἢ τὰ διοικούντα συλλογικὰ ὄργανα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου·
- δ) τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ
- ε) τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 11.

Πειθαρχικῶς Προϊστάμενοι.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος νομοθ. διατάγματος, ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐπελήφθη ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως κατὰ τὰς κειμένας περὶ αὐτοῦ διατάξεις·

β) ὁ ὑπουργὸς καὶ ὁ ὑφυπουργός·

γ) ὁ γενικὸς γραμματεὺς ὑπουργείου ἢ αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ἢ τούτοις ἐξομοιούμενοι, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας γενικὰς ἢ εἰδικὰς διατάξεις περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν·

δ) οἱ πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων·

ε) ὁ Ἐπίτροπος τῆς Διοικήσεως καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων·

στ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων·

ζ) ὁ νομάρχης καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, ὡς καὶ τῶν τυχόν ὑπαγομένων εἰς κεντρικὴν ὑπηρεσίαν·

η) ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου·

θ) ὁ διευθυντὴς ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου·

ι) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ·

ια) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς ἡν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων· καὶ

ιβ) οἱ διοικηταὶ μονάδων, οἱ διευθυνταὶ καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ σωμάτων ἀσφαλείας.

2. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἶναι, πέραν τοῦ Πρωθυπουργοῦ,

γού, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, καί :

α) ὁ διοικητὴς τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ νομικοῦ προσώπου·

β) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ἐπὶ πλείονων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας βαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς τοῦτον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων·

γ) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ἀρχῆς τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικῶς ὑπάλληλος ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων· καὶ

δ) οἱ προϊστάμενοι διευθύνσεων ἢ αὐτοτελῶν τμημάτων ἢ ὑπηρεσιῶν τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὅποιον φέρει ὁ πειθαρχικῶς διώκων.

4. Ἡ ιδιότης τοῦ προϊσταμένου ὡς ἐπὶ θητεία ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀσκήσιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

*Ἀρθρον 12.

Ἀμεταβίβαστον ἀρμοδιότητος πειθαρχικῶς προϊσταμένων. Αὐτεπάγγελτος διώξις κλπ.

1. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἂν ἄλλως προβλέπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἀρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ εἰς ὃν ὑπῆγετο, ὑπηρεσιακῶς ὑφ' οἰανδήποτε σχέσιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία ἀρχεται ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη.

5. Μεταξὺ πλείονων ἀρμόδιως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογία. Οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιληφθέντος, πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἀναγκαῖα νέα κλήσις εἰς ἀπολογία.

*Ἀρθρον 13.

Πειθαρχικά συμβούλια.

1. Τὰ πειθαρχικά συμβούλια συγκροτοῦνται ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἰσοβίων δικαστῶν ἢ ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων μονίμων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων μονίμων ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐν μέλος δύναται νὰ εἶναι μετακλητὸς ὑπάλληλος παρὰ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου. Ἀντὶ δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων δύναται, προκειμένου περὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, νὰ ὀρίζονται μόνιμοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν δὲ νομικῶν προσώπων ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοί.

2. Τὰ συμβούλια εἶναι πενταμελῆ ἢ τριμελῆ. Ἐπὶ πενταμελῶν συμβουλίων κρίσεως μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τὰ τρία καὶ ἐπὶ τριμελῶν τὰ δύο τοῦλάχιστον μέλη λαμβάνονται ἐκ μονίμων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

3. Τὰ μέλη τῶν συμβουλίων εἶναι τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά. Τὰ ἀναπληρωματικά μέλη συμμετέχουν εἰς τὸ συμβούλιον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ ἀναπληρουμένου, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

4. Ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν συμβουλίων τῶν ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου ἢ μετακλητοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ, εἰς

ὀρίζεται πρόεδρος καὶ εἰς ἀντιπρόεδρος. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ προέδρου, τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι καὶ τούτου ὁ ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

5. Ἔργα γραμματέως ἐκπληροῦ ἡμόσιος πολιτικῶς ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου ὀριζόμενος ἀντιστοίχως, ὑπὸ τοῦ προέδρου.

6. Τὰ πενταμελῆ συμβούλια εἶναι ἀρμόδια πρὸς κρίσιν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 6φ ἕως καὶ 2φ ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχοις, τὰ δὲ τριμελῆ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων 7ου βαθμοῦ ἢ κατωτέρου ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχου.

7. Προκειμένης κρίσεως ὑπαλλήλων ἐπὶ 1φ βαθμῷ ἔργα πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ τὸ ΑΣΔΥ, ἐν ὁλομείᾳ ἢ κατὰ τμήματα. Εἰδικῶς προκειμένης κρίσεως τῶν ἐπὶ 1φ βαθμῷ ὑπαλλήλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἔργα πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ Σύγκλητος.

8. Τὰ τῆς συγκροτήσεως, τῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν προκειμένου περὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ τῶν ἐπεκτατικῶν αὐτοῦ ἐπὶ νομικῶν προσώπων, Βασ. Διαταγμάτων.

9. Ἀρμόδιον πειθαρχικὸν συμβούλιον εἶναι τὸ εἰς ὃ ὑπῆγετο ὑπηρεσιακῶς ὑφ' οἰανδήποτε σχέσιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

*Ἀρθρον 14.

Ἀρμοδιότης πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι δύναται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου μόνον οἱ κάτωθι καὶ ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

α) ὁ Πρωθυπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν·

β) οἱ ὑπὸ στοιχ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός·

γ) οἱ ὑπὸ στοιχ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός·

δ) οἱ ὑπὸ στοιχ. δ' ἕως καὶ η' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός· καὶ

ε) οἱ ὑπὸ στοιχ. ι' ἕως καὶ ιβ' τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 11 ὀριζόμενοι μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς ἑκτοῦ τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἀνώτατα ὅρια προστίμου περιορίζονται εἰς τὸ ἡμισυ προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς α) ὑπὸ γενικοῦ γραμματέως εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμῷ 1φ, β) ὑπὸ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 1φ εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμοῖς 3φ ἢ 2φ καὶ γ) ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς 3φ ἢ 2φ εἰς ὑπαλλήλους ἐπὶ βαθμοῖς 5φ ἢ 4φ.

*Ἀρθρον 15.

Ἀρμοδιότης πειθαρχικῶν συμβουλίων.

1. Τὰ πειθαρχικά συμβούλια κρίνουν εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ δύναται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος, πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὴν περίπτωσηὶν ἀσκήσεως τῆς ἐκ τοῦ ἁρθρου 27 παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ παρόντος ἀπορροῦσης ἀρμοδιότητός των τὰ πειθαρχικά συμβούλια, κρίνοντα εἰς δεῦτερον βαθμὸν, δύναται νὰ ἐπιβάλλουν πᾶσαν ποινὴν τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Συγκρούσεις ἀρμοδιότητος μεταξὺ πλείονων πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα, εἴτε καταφατικά, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθῃ εἰσέτι ὀριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποφατικά, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ κατέστησαν τελεσίδικαι αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἱρονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῇ

προσηκόντως βεβαιωμένη αίτηση του αρμοδίου ύπουργού ή του διωκόμενου υπαλλήλου ή, προκειμένου περί καταφατικής συγκρούσεως, του προέδρου του έτέρου των πειθαρχικών συμβουλίων.

Άρθρον 16.

Άρμοδιότης διοικητικών συμβουλίων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Τα διοικητικά συμβούλια ή διοικούντα συλλογικά όργανα νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νά επιβάλλουν τās ποινάς μέχρι και του προστίμου τών αποδοχών ήμισος μηνός.

Άρθρον 17.

Άρμοδιότης Α.Σ.Δ.Υ.

Το Άνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ύπηρεσιών κρίνει επί προσφυγών:

- α) κατά τών επιβαλλουσών εις πρώτον βαθμόν τήν ποινήν του προστίμου αποφάσεων τών πειθαρχικών συμβουλίων.
- β) κατά τών επιβαλλουσών εις πρώτον βαθμόν οίανδήποτε ποινήν αποφάσεων τών νομαρχών, του Διοικητού του Άγίου Όρους και τών διοικητών τών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και
- γ) κατά τών επιβαλλουσών ποινήν προστίμου αποφάσεων, τών διοικητικών συμβουλίων ή διοικούντων συλλογικών όργάνων τών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εις τās υπό τής παρ. 6 (τελευταία περίοδος) του άρθρου 27 του παρόντος προβλεπομένης περιπτώσεις.

Άρθρον 18.

Άρμοδιότης Συμβουλίου Έπικρατείας.

Το Συμβούλιον τής Έπικρατείας κρίνει επί τών προσφυγών κατ' αποφάσεων τών πειθαρχικών συμβουλίων, επιβαλλουσών τās ποινάς α) διακοπής του πρὸς προαγωγήν δικαιώματος, β) του υποβιβασμού, γ) τής προσωρινής παύσεως και δ) τής όριστικής παύσεως.

Άρθρον 19.

Συνεκδικασίς πειθαρχικών αδικημάτων.

1. Πλείονα πειθαρχικά αδικήματα του αὐτοῦ υπαλλήλου, διωκόμενα πρὸ τής επί τινι τούτων εκδόσεως όριστικής απόφασεως, συνεκδικάζονται, υποχρεωτικῶς, ἐφ' όσον ἀνάγονται εις καθήκοντα ύπηρεσιών του αὐτοῦ ύπουργείου. Κατά του ύπαιτιου πλείονων πειθαρχικών αδικημάτων διά πλείονων πράξεων ή παραλείψεων διαπραχθέντων, μετά τήν επιμέτρησιν καταγιγνώσκεται μία συνολική ποινή αποτελούμένη εκ τής βαρυτέρας έπαυξανομένης κατά τήν κρίσιν του πειθαρχικού δικαστοῦ.

2. Πλείονες υπάλληλοι διωκόμενοι διά τὸ αὐτὸ αδικήμα ή διά συναφή τοιαῦτα, υποχρεωτικῶς συνδικάζονται υπό τās προϋποθέσεις τής προηγούμενης παραγράφου.

3. Άρμόδιον πρὸς συνεκδικασιν μεταξύ πλείονων όργάνων εἶναι :

- α) μεταξύ πλείονων πειθαρχικῶν προϊσταμένων, ό κατά βαθμόν ανώτερος, επί δε όμοιοβάθμων ό πρότερον έπιληφθείς.
- β) μεταξύ πλείονων πειθαρχικῶν συμβουλίων, τὸ πρότερον έπιληφθέν, προκειμένου δε περί συνδικάσεως κατά τήν παράγραφον 2, υπαλλήλων υπαγομένων λόγω βαθμοῦ εις διάφορα συμβούλια, τὸ εκ τούτων ανώτερον.
- γ) μεταξύ πειθαρχικῶς προϊσταμένου και πειθαρχικοῦ συμβουλίου, τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον.

4. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον θεωρεῖται έπιληφθέν διά τήν εφαρμογήν τής προηγούμενης παραγράφου, ἐφ' ός περιήλθε τὸ παρατεμπτήριον έγγραφον ή τὸ ένδικον μέσον εις τήν γραμματεῖαν αὐτοῦ.

5. Ύπάλληλοι ανήκοντες εις πλείονα ύπουργεῖα ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και διωκόμενοι διά τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν αδικήμα, συνδικάζονται υπό πειθαρχικοῦ συμβουλίου κατά τās έπομένas διατάξεις.

6. Άρμόδιον πειθαρχικὸν συμβούλιον δι' άπαντας τούς συνδιωκόμενους, καθίσταται τὸ του άρθρου 9 του Ύπαλληλικού Κώδικος, ἐάν μεταξύ τούτων περιλαμβάνεται και ανώτατος υπάλληλος.

7. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον διά τούς επί βαθμοῖς 2ω και κατωτέρους υπαλλήλους ή τούς τούτοις αντιστοιχοῦντας, συντίθεται ως ακόλουθως :

- α) εκ του γενικοῦ γραμματέως του κατά τās κειμένας διατάξεις προβαδίζοντος ύπουργείου, ως προέδρου.
- β) εκ δύο εκ τών εξ ανωτάτων ή ανωτέρων κρατικῶν ή δικαστικῶν λειτουργῶν, ή καθηγητῶν μελῶν τών διά τούς ανωτέρους υπαλλήλους πειθαρχικῶν συμβουλίων τών ύπουργείων εις τὰ όποια υπάγονται οι διωκόμενοι.
- γ) εκ δύο υπαλλήλων 1ου ή 2ου ή 3ου βαθμῶν, μελῶν τών κατά τήν περ. β' πειθαρχικῶν συμβουλίων.

8. Τὰ μέλη όρίζονται διά κληρώσεως ενεργουμένης υπό του ΑΣΔΥ ἐν όλομελείᾳ.

9. Δέν επιτρέπεται ή εις τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον συμμετοχή τέραν του ένός μέλους εκ τινος πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐφ' όσον, οὔτω, δέν εκπροσωπεῖται έτερον πειθαρχικὸν συμβούλιον.

10. α) Έάν διώκονται και υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, του πειθαρχικοῦ συμβουλίου μετέχει, ως εκτον μέλος μετά ψήφου, τὸ ανώτερον ή μεταξύ όμοιοβάθμων τὸ αρχαιότερον εξ υπαλλήλων νομικοῦ προσώπου μέλος του πειθαρχικοῦ συμβουλίου του νομικοῦ προσώπου εις δ υπάγεται ό υπάλληλος.

β) Επί πλείονων πειθαρχικῶν συμβουλίων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ενεργεῖται κλήρωσις υπό του ΑΣΔΥ (ἐν όλομελείᾳ) διά τήν ανάδειξιν του μέλους.

11. α) Η παραπομπή ενεργεῖται υπό του πρότερον έπιληφθέντος τής υποθέσεως ύπουργοῦ, παρ' οῦ και συγκροτεῖται τὸ κατά τās παραγράφους 7 έως και 10 πειθαρχικὸν συμβούλιον.

β) Δημοσίευσις τής περί συστάσεως του πειθαρχικοῦ συμβουλίου πράξεως εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, δέν απαιτεῖται.

12. Πάν αναφυόμενον ζήτημα είτε ως πρὸς τήν σύνθεσιν του κατά τās παραγράφους 7 έως και 10, πειθαρχικοῦ συμβουλίου είτε ως πρὸς τήν έν γένει διαδικασίαν, έπιλύεται δι' αποφάσεων του ΑΣΔΥ (ἐν όλομελείᾳ).

13. Κατ' εξαίρεσιν του άρθρου 15 παράγραφος 1, δύνανται τὰ κατά τās προηγούμενας παραγράφους 3, 6 και 7 πειθαρχικά συμβούλια νά επιβάλλουν πᾶσαν ποινήν του άρθρου 2 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πειθαρχική διαδικασία.

Άρθρον 20.

Παραπομπή ενώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Έάν τὸ αδικήμα έπισύρη ποινήν ανωτέραν τής αρμοδιότητος του έπιληφθέντος πειθαρχικῶς προϊσταμένου ή διοικητικοῦ συμβουλίου ή διοικούντος συλλογικοῦ όργάνου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, όφείλει ό έπιληφθείς νά παραπέμψη τήν υπόθεσιν εις τήν άμέσως ανωτέραν δικαιοδοσίαν.

2. Άμέσως ανωτέρα δικαιοδοσία τών προϊσταμένων τών περιφερειακῶν ύπηρεσιών, τών γενικῶν έπιθεωρητῶν και τών έπιθεωρητῶν, ως και τών, υπό στοιχ. γ' και δ' τής παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος, πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ό νομάρχης τής έδρας.

3. Επί υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ό ύπουργός ή ό νομάρχης, λαμβάνοντες γνώσιν περί τής τελέσεως πειθαρχικοῦ αδικήματος, παραπέμπουν τήν υπόθεσιν ενώπιον του πειθαρχικοῦ συμβουλίου διά τήν άσκησιν πειθαρχικῆς διώξεως.

4. Τό, κατ' ἐφαρμογήν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, διατυπούμενον ἐρώτημα πρὸς τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον περὶ θέσεως ὑπαλλήλου εἰς ἀργίαν, ἐπέχει θέσιν παραπεμπτηρίου, κατὰ τὴν παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 21, ἐγγράφου, διὰ τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ ἀργία. Καθ' ὑπαλλήλου τεθέντος εἰς ἀργίαν λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδίκης καὶ ἐπανερχομένου, εἴτα, εἰς ἐνέργειαν, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ παραπομπή δι' ἧς ποινικῶς ἐδιδόθη ἡ κατεδικασθὴ πράξεις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶχε γίνει πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἀργίαν θέσεώς του.

Ἄρθρον 21.

Προϋπότητες, συνέπειαι καὶ μὴ ἀνακλητὸν τῆς παραπομπῆς, στοιχεῖα, κοινοποιήσεις ταύτης.

1. Ἡ ἐκδοσις τοῦ, κατὰ τὰς παραγρ. 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 20, παραπεμπτηρίου ἐγγράφου καταργεῖ τὴν μὴ πῶ ἐνώπιον τοῦ παραπέμποντος περατωθεῖσαν δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἐκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινι ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παραπομπήν.

3. Γενομένη παραπομπή δὲν ἀνακαλεῖται.

4. Ἐν τῷ παραπεμπτηρίῳ ἐγγράφῳ δεόν νὰ μνημονεύωνται τὰ συνιστῶντα τὸ διωκόμενον παράπτωμα πραγματικὰ περιστατικά, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἅτινα πιθανολογοῦν τὴν ἐνοχὴν τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Τὸ παραπεμπτήριον ἐγγράφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ δλοκλήρου τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 22.

Ἀνάκρισις.

1. Ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα ἢ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα κρίνωνται ἀνεπαρκῆ, δύναται, πρὸς πληρεστέραν διάγνωσιν τῶν πραγματικῶν περιστάτικῶν, νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικὴ ἀνάκρισις.

2. Ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς διώξεως πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ συμβουλίου, εἴτε, κατ' ἐντολήν τούτου, ὑπὸ ὑπαλλήλου, ὅστις, ἐὰν ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον, δεόν νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοιόβαθμος, ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκόμενου. Ἐπὶ συμβουλίου ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεως δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς μέλος αὐτοῦ, ἀποκλειόμενων τῶν ιδιωτῶν.

3. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως πρὸς διώξιν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ν.δ. 3983/1959 δὲν θίγονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

4. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως.

5. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προσλάβῃ ὡς γραμματέα τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλον ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον.

6. Οἱ μάρτυρες περιλαμβανομένων καὶ τῶν ιδιωτῶν, ἐξετάζονται ἐνὸρκως, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 221 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου ἔχει ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις 218 καὶ 220 τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἢ ἀρνήσις καταθέσεως τοῦ μάρτυρος ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποτελεῖ πλημμέλημα. Εὐλόγος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ διωκόμενου συγγένεια τοῦ μάρτυρος κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπεριόριστος, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκόμενου ὑπαλλήλου προσαγομένων μαρτύρων πέραν τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν.

7. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν δεόν νὰ ἐξετάζηται καὶ ὁ διωκόμενος, ἢ μὴ προσέλευσις ὅμως τούτου ἢ ἡ ἀρνήσις πρὸς ἐξέτασιν δὲν κωλύει τὴν πρόοδον τῆς ἀνακρίσεως. Παράστασις ἢ συμπάραστασις πληρεξουσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

8. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προβῇ εἰς αὐτοψίαν δημοσίων ἢ παρὰ δημοσίᾳ ἀρχῇ κατατεθειμένων ιδιωτικῶν ἐγγράφων ἢ κατεχομένων παρ' ιδιώτου ἐγγράφων, ὡς καὶ νὰ ὀρίσῃ πραγματογνώμονας, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

9. Δι' ἐκάστην ἀνακριτικὴν πράξιν συντάσσεται ἰδία ἐκθέσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν συμπραξάντων. Ἐπὶ ἀγνοίας ἀναγνώσεως ἢ γραφῆς ἢ ἀρνήσεως ὑπογραφῆς, γίνεται σχετικὴ βεβαίωσις ἐν τῇ ἐκθέσει.

10. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν δικαιούται νὰ αἰτήσῃται παρὰ πάσης διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδίκου τὴν ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ ἐνέργειαν ἀνακριτικῆς τινος πράξεως.

Ἄρθρον 23.

Ἀπολογία. Ἐκδικασίς. Πειθαρχικὴ Ἀπόφασις.

1. Αἱ εἰς πρῶτον βαθμὸν καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται μετ' ἐγγράφον κλήσιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογία.

2. Ἐπὶ παραπομπῆς εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ἢ ἱεραρχικὴν δικαιοδοσίαν μετὰ κλήσιν εἰς ἀπολογία, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλήσις.

3. Μετὰ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία, ἡ ὑπόθεσις δεόν νὰ περατωθῇ δι' ἀποφάσεως.

4. Ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκόμενου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως, δὲν ἀναπληροῖ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία.

5. Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογία καθορίζει τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὐλογον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογία, πάντως οὐχὶ βραχυτέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δεδικοιολογημένη ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ καλουμένου. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος διαμῆνῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δὲν δύναται νὰ ὀρίζεται προθεσμία βραχυτέρα τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν.

6. Πρὸ τῆς ἀπολογίας, δικαιούται ὁ ὑπάλληλος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας.

7. Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως.

8. Ὁ ὑπάλληλος δικαιούται νὰ παραστῇ, μόνον αὐτοπροσώπως, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου συζήτησιν. Πρὸς τοῦτο ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν πρὸ 48 τοῦλάχιστον ὥρων, ἴνα, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμῇ, παραστῇ κατ' αὐτήν.

9. Ἡ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 8 συμβουλίου προσέλευσις τοῦ διωκόμενου καὶ ἀπολογία αὐτοῦ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὀργάνου, νὰ καλύψῃ τὴν παράλειψιν τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία.

10. Ὁ πρόεδρος τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

11. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

12. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δεόν νὰ εἶναι ἡτιολογημέναι. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τῶν κοινοποιουμένων εἰς τὸν κριθέντα, προσέτι δέ, αἱ μὲν τῶν πειθαρχικῶν προϊσταμένων, εἰς τοὺς δικαιουμένους πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, εἰς τὸν ἐκδόσαντα τὸ παραπεμπτήριον ἐγγράφον.

13. Ἡ ἐκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινι ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς ὀργάνου, καθιστᾷ ἀπαράδεκτον νέαν πειθαρχικὴν διώξιν διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

14. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

15. Αἱ πρὸς τὸν ὑπάλληλον κλήσεις καὶ γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, συντασσομένου ἀποδεικτικοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει πρᾶξιν βε-

βαιοῦσαν τὴν ἄρνησιν. Ἀγνοουμένης τῆς διαμονῆς, τὸ ἔγγραφον τοιχοκολλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου συντασσομένου πρωτοκόλλου, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ δύο μαρτύρων.

16. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις μετὰ τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 12 κοινοποιήσεις, ἀποστέλλεται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ φακέλλου, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ, ὀφείλουσαν, ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως, νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ μητρώον προσωπικοῦ, νὰ θέσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ κρινέντος καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ καὶ βεβαιώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ τέλη τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 24.

Κωλύματα μελῶν πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ ὡς πειθαρχικοῦ συμβουλίου κρίνοντος συλλογικοῦ ὀργάνου.

2. Δὲν δύναται νὰ μετάρχη τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ὁ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐπιληφθεὶς διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀδίκημα πειθαρχικῶς προϊστάμενος.

Ἄρθρον 25.

Σχέσις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίκην.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίκη εἶναι αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης.

2. Ἡ ποινικὴ δίκη δὲν ἀναστέλλει τὴν πειθαρχικὴν, δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, δυνάμενης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαιρετικὸν λόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Ὅσάκις ἐν ποινικῇ ἀποφάσει καταστάσῃ ἀμετακλήτῳ, βεβαιῶται ρητῶς ἡ ὑπαρξίς ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται ταῦτα δεκτὰ ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίκῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδόλως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικὴν, ἀπόφασιν ἀπαλακτικὴν ἢ καταδικαστικὴν.

4. Ἐκδιδομένης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, ἐὰν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 2 ἡ ὀριστικὴ παῦσις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐκδιδομένης δὲ ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ἐν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει βεβαιῶται ρητῶς ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἀδίκημα ἢ τὸ ἀδίκημα δὲν ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ κατηγορηθέντος ὑπαλλήλου ἢ οὐδεμίαν οὗτος εἶχεν συμμετοχὴν εἰς τὸ ἀδίκημα, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίκη.

5. Τὸ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀφ' ἧς καταστῇ ἀμετακλήτος ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

6. Ἡ παρὰ πλημμελειοδικαίαις Εἰσαγγελικῇ Ἀρχῇ ὑποχρεοῦται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν δίωξιν κατὰ ὑπαλλήλου νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

Ἄρθρον 26.

Τέλη σημάνσεως ἐγγράφων πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τέλη σημάνσεως καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει διετάχθη πραγματογνωμοσύνη, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ ὀργάνου καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, καταλογιζόμεναι εἰς βάρος τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καθόλου ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκομένου, τὰ τέλη βαρύνουν τὸ δημόσιον. Ἐπίσης βαρύνουν τὸ δημόσιον τὰ τέλη τῆς δίκης τῆς ἀρξαμένης συνετελεσμένης ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον ἀπερρίφθη.

Ἄρθρον 27.

Ἐφεσις.

1. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ἐπιβάλλουσαι οἰανδήποτε ποινὴν ἀποφάσεις α) τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὑπουργοῦ ἢ ὑφυπουργοῦ ἐκδιδομένων, καὶ β) τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἢ διοικούντων συλλογικῶν ὀργάνων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. β' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφάσεων ἐνώπιον τοῦ ἀσχοῦντος τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου, ὑπουργοῦ ἢ ὑφυπουργοῦ.

3. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἀσκεῖ ὁ μέχρι καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ὑπέρτερος αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενος.

4. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 πειθαρχικὰ ὅργανα κρίνοντα εἰς δεῦτερον βαθμὸν, κατόπιν ἐφέσεως τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου, δύναται ἢ νὰ δεχθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἔφεσιν ἢ νὰ ἀπορρίψουν ταύτην ἐπιβάλλοντα οἰανδήποτε ποινὴν τῆς ἀρμοδιότητός των κατὰ τὸ ἄρθρον 14.

5. Εἰς ἀσκήσιν ἐφέσεως δικαιοῦνται : α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) πᾶς ἀνώτερος πειθαρχικῶς προϊστάμενος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικούντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου, ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου ὑπουργὸς καὶ ὑφυπουργός, ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, εἰς οὓς κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀπόφασις.

6. Ἡ ὑπὸ ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἀσκουμένη, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 5, ἔφεσις ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ὑπερτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου. Ἐὰν ἀνώτερος, ἐν προκειμένῳ, πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ὁ ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργός, ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται προκειμένου μὲν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνώπιον τοῦ οἰκείου πειθαρχικοῦ συμβουλίου, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

7. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ διοικούντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ἀποφάσεως.

8. Ἡ πρὸς ἀσκήσιν ἐφέσεως προθεσμία παρατείνεται λόγω μὲν ἀποστάσεως κατὰ ἐξήκοντα ἡμέρας διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐδρεύοντας ἢ διαμένοντας, λόγω δὲ κωλύματος ἐξ ἀνωτέρας βίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου.

9. Πλείονες ἐφέσεις κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσαι πρὸ τῆς ἐπὶ τινι τούτων ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως, συνεχδικάζονται.

10. Ἡ κατόπιν ἐφέσεως ἐκδοσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην ἔφεσιν ἐνώπιον ὑπερτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ ἄλλου εἰς δεῦτερον βαθμὸν κρίνοντος πειθαρχικοῦ ὀργάνου.

Ἄρθρον 28.

Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ.

1. Εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ὑπόκεινται : α) αἱ ἐπιβάλλουσαι εἰς πρῶτον βαθμὸν ποινὴν προστίμου ἀποφάσεις τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, β) αἱ ἐπιβάλλουσαι εἰς πρῶτον βαθμὸν οἰανδήποτε ποινὴν ἀποφάσεις τῶν νομαρχῶν, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ τῶν διοικητῶν τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ γ) αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προσ-

τίμου αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων ή διοικούντων συλλογικών οργάνων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εις τὰς ὑπὸ τῆς παρ. 6 (τελευταία περίοδος) τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις.

2. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ΑΣΔΥ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός.

3. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κρίνον ἐπὶ προσφυγῆς α) τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ β) τῆς Διοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν ἐλαφροτέραν τῆς ἐπιβληθείσης. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀσκήσεως ἀντιθέτων προσφυγῶν ὑπὸ τοῦ τιμωρηθέντος ὑπαλλήλου καὶ τῆς Διοικήσεως, τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, συνεκδικάζον ἀμφοτέρας τὰς προσφυγὰς, δὲν δεσμεύεται ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς ποινῆς.

4. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὑπὸ μὲν τοῦ τιμωρηθέντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτόν, ὑπὸ δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

5. Τὰ τῆς ἀφορώσεως εἰς τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσφυγὰς, διαδικασίας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν τελῶν καὶ παραβόλων, τῆς δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων, τοῦ ἡτιολογημένου τῶν ἀποφάσεων, τῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τῆς παραστάσεως ἢ συμπαραστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου διὰ πληρεξουσίου, τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Διοικήσεως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ἀσκουμένων προσφυγῶν, τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ ἀσκήσαντος τὴν προσφυγὴν ὁργάνου, διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων ἰσχυουσῶν περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεων.

Ἡ κατάθεσις ὅμως τῶν παραβόλων δύναται νὰ γίνῃ μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς.

* Ἀρθρον 29.

Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Σ.τ.Ε.

1. Εἰς ἄσκησιν προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος δικαιοῦνται: α) ὁ τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος καὶ β) ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς προκειμένου περὶ ὑποβιβασμοῦ ἢ προσωρινῆς παύσεως ἢ διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγὴν δικαιώματος.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσφυγῆς καλεῖται ὅπως παραστῇ ἐκπρόσωπος τῆς Διοικήσεως.

3. Τὰ τῶν προθεσιμῶν καὶ τῆς διαδικασίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγῶν διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωθυπουργοῦ, ὑπουργοῦ ἢ ὑφυπουργοῦ, δι' ὧν ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου.

* Ἀρθρον 30.

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως.

Ἡ ἐφεσις καὶ αἱ προσφυγαὶ καὶ αἱ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν προθεσίμαι, ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 31.

Ἐπανάληψις πειθαρχικῆς δίκης.

1. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 25 ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης αἰτεῖται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ὁ οἰκτεὸς ὑπουργός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ὁ ἀθωωθείς.

2. Ἡ αἴτησις ἐπανάληψεως ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον, εἰς δ' ὑπῆγετο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

3. Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἐκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς ἀποφά-

σεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῆς ἐπιβληθείσης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ παυθεὶς ἢ ὑποβιβασθεὶς ὑπάλληλος ἢ νὰ τιμωρηθῇ δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς. Ὁ ἀποκαθιστάμενος ὑπάλληλος καταλαμβάνει τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν τοῦ βαθμοῦ εἰς δὴ ἀποκαθίσταται, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παραμένει ὑπεράριθμος καὶ καταλαμβάνει τὴν πρώτην κενωθησομένην τοιαύτην.

* Ἀρθρον 32.

Ἐκτελέσεις.

1. Ἡ μὴ ὑποκειμένη εἰς ἐφεσιν ἢ προσφυγὴν ὁριστικὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

2. Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ὡς πρὸς μὲν τὸ πρόστιμον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ καταδικασθέντος, πρὸς δὲ ἀποστέλλεται ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀμέσως ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον αὐτῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ποινὰς ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπουργείου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Εἰς περίπτωσιν λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, οὐδέποτε ὅμως παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ τιμωρηθέντος.

* Ἀρθρον 33.

Πειθαρχικὸν δίκαιον τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐργασίας καθορισθῇ σονται τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου κατὰ τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου παρέχοντος εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰς ὑπηρεσίας τοῦ προσωπικοῦ, ἐπιτρεπομένης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης ἐργατικῆς νομοθεσίας.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 34.

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα τελεσθέντα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μήπω ὁριστικῶς ἐκδικασθέντα, διέπονται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τε τὰς οὐσιαστικὰς καὶ διαδικαστικὰς διατάξεις.

2. Ὑπὸ τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, διέπονται ἐπίσης αἱ ἐκκρεμεῖς συνετελεσθῆναι ἐφέσεως ἢ προσφυγῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἐφεξῆς ἀσκηθησόμεναι ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προεκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Μέχρι συγκροτήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος πειθαρχικῶν συμβουλίων τὰ ἔργα αὐτῶν ἐξακολουθοῦν ἀσκούμενα, ὡς μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων ἢ τῶν δυνάμει νόμου ὀργανωμένων εἰδικῶν τοιούτων.

Τελικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 35.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

* Ἀρθρον 36.

Οἱ νομάρχαι Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς ἀσκοῦν τὰς παρεχόμενας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἀρμοδιότητος μόνον διὰ τὴν ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς διοικήσεως πρωτευούσης περιοχὴν τοῦ νομοῦ των. Κατ' ἐξαιρέσιν ἀσκοῦν τὰς ἀρμοδιότητας ταύτας ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς ὑπαλλήλων τῆς νομαρχίας.

* Ἀρθρον 37.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις :

α) τῶν ἄρθρων 131 ἕως καὶ 175 τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ

Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων»,

β) τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως»,

γ) τοῦ ἄρθρου 6 Α παρ. 1, 2, 3, 5 ἐδάφ. α', καὶ 6 τοῦ ν. 4464/1965 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κ.λ.π.» αἱ ἀναφερόμεναι μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐκδικασιν προσφυγῶν κατὰ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων,

δ) τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ α.ν. 65/1967 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν ἀ.ν. 4/1967 καὶ 19/1967 «περὶ ἀποκαταστάσεως εὐρυθμίας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ν.π.δ.δ. κ.λ.π.»,

ε) τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀ.ν. 13/1967 «περὶ λήψεως μέτρων τινῶν ταχείας διεξαγωγῆς τῶν διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου»,

στ) τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ν. 3796/1957 «περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἐντάξεως προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρινὰς θέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 3.4.1954 β.δ. «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.δ. 2500/1953 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας» καὶ τακτοποιήσεως ἐτέρων τινῶν κατηγοριῶν προσωπικοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

ζ) τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν. 4032/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ν.δ. 3594/56 «περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἑπαγγελμάτων» καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς θέματα διεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νομοθ. διατάγματος.

η) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ν.δ. 4272/1962 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1961 ληφθέντων ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων μέτρων καὶ διὰ τὸ ἔτος 1962 καὶ ἄλλων διατάξεων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης», αἱ ἀναφερόμεναι μόνον εἰς θέματα πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους,

θ) τῶν ἄρθρων 11 ἕως καὶ 17 τοῦ ἀπὸ 23/31.12.1955 Β. Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου»,

ι) τῶν ἄρθρων 25 ἕως καὶ 38 τοῦ β.δ. 993/1966 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων»,

ια) τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ β.δ. 4/7-11-1959 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς»,

ιβ) τῶν ἄρθρων 96 ἕως καὶ 112 τῆς ὑπ' ἀριθ. 46.323/1508/5-9-1963 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁργανικῶν θέσεων κατὰ κλάδους, βαθμοὺς καὶ κατηγορίας, τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὰς θέσεις ταύτας προσόντων καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Καπνοῦ» (Φ.Ε.Κ. 411 Τ.Β' τῆς 20-9-1963), ὡς καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ. Κατ' ἐξάφρην δὲν θίγονται αἱ διατάξεις τοῦ ν.δ. 651/1970 «περὶ ὁργανώσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς», πλην τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 58 αὐτοῦ, ἥτις ἀντικαθίσταται οὕτω : «3. Τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας καθορίζονται εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων».

Ἄρθρον 38.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται ἡ κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν κειμένων διατάξεων περὶ καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς τροποποιῶνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ἐπιτροπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν

ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, τῆς ἀπαλείψεως τῶν ρητῶς ἢ σιωπηρῶς κατηργημένων ἢ καταργουμένων διὰ τοῦ παρόντος διατάξεων, ὡς καὶ τῆς ἐνεργείας διορθώσεων καὶ προσαρμογῶν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν κωδικοποιηθησομένων διατάξεων, ἀνευ ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνομαί τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΛΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 751

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Περὶ τῆς ὑγείας ἐν γένει τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑγείας καὶ ἀρτιμελείας τῶν ὑποψηφίων πρὸς διορισμὸν εἰς θέσεις δημοσίων ὑπαλλήλων, γνωματεύουν ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαί.

2. Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἶναι :

α. Αἱ Πρωτοβάθμιοι,

β. Αἱ Δευτεροβάθμιοι,

γ. Ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 2.

Πρωτοβάθμιοι Ἐπιτροπαί.

1. Αἱ Πρωτοβάθμιοι Ἐπιτροπαὶ λειτουργοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκάστου νομοῦ. Ἐκάστη τούτων εἶναι τριμελής καὶ ἀπαρτίζεται ἐκ δύο ὑπαλλήλων ἱατρῶν, παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὑφ' οἰανδήποτε σχέσιν καὶ ἐνὸς ἱατροῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἢ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

2. Εἰς ἐκάστην τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ συσταθῶν πλείονες πρωτοβάθμιοι ἐπιτροπαί.

Πρωτοβάθμιοι Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύναται νὰ συσταθῶν, διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καὶ ὅπου ἀλλάχου ἐκ τῆς

κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται και λειτουργεί μόνιμος κρατική υγειονομική υπηρεσία.

3. Είς την αρμοδιότητα των Πρωτοβαθμίων Υγειονομικών Επιτροπών υπάγονται:

α. αί γνωματεύσεις προς χορήγησιν αναρρωτικών αδειών μέχρι δύο, κατ' έτος, μηνών,

β. αί γνωματεύσεις εις τάς, υπό των διατάξεων περί υγειονομικής περιθάλψεως των τακτικών δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων και των μελών των οικογενειών αυτών, προβλεπομένας περιπτώσεις,

γ. αί γνωματεύσεις δια τήν χορήγησιν αδείας λόγω κητέως εις τάς κυφορούσας υπαλλήλους,

δ. αί πιστοποιήσεις, περί τής υγείας και τής άρτιμελείας των υποψηφίων προς διορισμόν εις θέσεις υπαλλήλων οιασδήποτε κατηγορίας.

Άρθρον 3.

Δευτεροβάθμιοι Επιτροπαί.

1. Αί Δευτεροβάθμιοι Επιτροπαί λειτουργούν εις τας πόλεις Έρμουπόλεως, Ηρακλείου, Καλαμάτας, Κερκύρας, Κορίνθου, Λαμίας, Μεσολογίου, Μυτιλήνης, Πατρών, Πρεβέζης, Ρόδου, Σάμου, Σεργών, Τρικάλων, Χαλκίδος και Χίου. Έκαστη τούτων είναι τριμελής και άπαρτίζεται εκ του ιατρού Διευθυντού του Κέντρου Κοινωνικής Πολιτικής ή του προϊστάμενου ιατρού τής υγειονομικής υπηρεσίας του Κέντρου τούτου ή του υγειονομικού επιθεωρητού σχολείων και εκ δύο ιατρών των Ένόπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας. Τής Δευτεροβαθμίου Επιτροπής δεν δύναται να μετέχη μέλος πρωτοβαθμίου κρίσεως επιτροπής.

2. Αί εις πόλεις Αθηνών, Άλεξανδρουπόλεως, Βεροίας, Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων, Καβάλας, Κοζάνης, Λαρίσης, Τριπόλεως και Χανίων συνεστημένοι, κατά τας διατάξεις του υπ' αριθ. 434)1961 Β. Διατάγματος, Επιτροπαί Απαλλαγών λειτουργούν και ως δευτεροβάθμιοι υγειονομικοί επιτροπαί, άσκούσαι τας κατά τήν παράγραφον 5 του παρόντος άρθρου αρμοδιότητας τούτων.

3. Διά Β. Διαταγμάτων εκδιδόμενων επί τη προτάσει των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοινωνικών Υπηρεσιών δύναται να συσταθούν δευτεροβάθμιοι υγειονομικοί επιτροπαί και όπου άλλαχού έδρεύουν Ιατροί Διευθυνταί Κέντρων Κοινωνικής Πολιτικής ή προϊστάμενοι ιατροί υγειονομικών υπηρεσιών τοιούτων Κέντρων ή υγειονομικοί επιθεωρηταί σχολείων.

4. Διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοινωνικών Υπηρεσιών καθορίζεται ή κατά τόπον αρμοδιότης εκάστης των κατά τ' άνωτέρω δευτεροβαθμίων επιτροπών. Η κατά τόπον αρμοδιότης των Επιτροπών Απαλλαγών, λειτουργουσών ως δευτεροβαθμίων επιτροπών καθορίζεται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως, Έθνικής Αμύνης και Κοινωνικών Υπηρεσιών.

5. Είς την αρμοδιότητα των δευτεροβαθμίων υγειονομικών επιτροπών και των λειτουργουσών ως τοιούτων Επιτροπών Απαλλαγών υπάγονται:

α. αί γνωματεύσεις προς χορήγησιν αναρρωτικών αδειών άνω των δύο και μέχρις έννέα μηνών, κατ' έτος,

β. αί γνωματεύσεις προς χορήγησιν αναρρωτικών αδειών δια τους τυχόντας αναρρωτικής άδείας, έντός του αυτού έτους, μέχρι δύο μηνών, επί τη βάσει γνωματεύσεως τής πρωτοβαθμίου υγειονομικής επιτροπής,

γ. αί γνωματεύσεις προς χορήγησιν αναρρωτικών αδειών δια τους επικαλούμενους άδυναμίαν μετακινήσεως υπαλλήλους, κατά τήν παρ. 10 του άρθρου 80 του Ν. 1811)51, ως αντικαθίσταται δια του άρθρου 13 του παρόντος,

δ. αί γνωματεύσεις, περί άπαλλαγής εκ τής υπηρεσίας λόγω νόσου,

ε. αί γνωματεύσεις, περί άποκαταστάσεως ή μη τής υγείας αναδιοριζομένων υπαλλήλων, οι όποιοι είχαν άπολυθή λόγω σωματικής ή πνευματικής άνικανότητος,

στ. αί γνωματεύσεις περί τής υγείας και τής άρτιμελείας των υποψηφίων προς διορισμόν εις θέσεις υπαλλήλων κατόπιν ένστάσεως των ενδιαφερομένων ή τής άρμοδίας προς διορισμόν άρχής κατά γνωματεύσεων των πρωτοβαθμίων επιτροπών,

ζ. αί γνωματεύσεις, κατόπιν ένστάσεως των ενδιαφερομένων ή τής άρμοδίας άρχής κατά γνωματεύσεων των πρωτοβαθμίων υγειονομικών επιτροπών, περί του δεκτικού ίάσεως ή μη τής νόσου του υπαλλήλου,

η. αί γνωματεύσεις εις τάς, υπό των διατάξεων περί υγειονομικής περιθάλψεως των τακτικών δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων και των μελών των οικογενειών αυτών, προβλεπομένας περιπτώσεις, ως και αί γνωματεύσεις κατόπιν ένστάσεως κατά όμοίων των πρωτοβαθμίων υγειονομικών επιτροπών.

Άρθρον 4.

Άνωτάτη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή.

Είς την αρμοδιότητα τής Άνωτάτης του Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής υπάγονται:

α. αί γνωματεύσεις περί χορηγήσεως αναρρωτικών αδειών επί των έν τη παραγράφω 3 του άρθρου 79 του Ν. 1811)51, ως αντικαθίσταται δια του άρθρου 12 του παρόντος, δυσιάτων νοσημάτων, πέραν των έν τη παραγράφω 5α του άρθρου 3 όρίων,

β. αί γνωματεύσεις κατόπιν ένστάσεως των ενδιαφερομένων ή τής άρμοδίας άρχής κατά γνωματεύσεων των δευτεροβαθμίων υγειονομικών επιτροπών ή των λειτουργουσών ως τοιούτων Επιτροπών Απαλλαγών περί του δεκτικού ίάσεως ή μη τής νόσου, περί άπαλλαγής εκ τής υπηρεσίας λόγω σωματικής ή πνευματικής άνικανότητος, ως και περί τής ικανότητος προς άνάληψιν υπηρεσίας και

γ. περί τής ικανότητος ή μη του εις διαθεσιμότητα λόγω νόσου τεθέντος υπαλλήλου προς άμεσον επανάληψιν των καθηκόντων του μετά τήν λήξιν τής διαθεσιμότητος.

Άρθρον 5.

Κατά πάσαν εξέτασιν, ως και μετά τήν λήξιν των αναρρωτικών αδειών, δέον αί υγειονομικοί επιτροπαί να γνωμοδοτούν εάν ή νόσος είναι δεκτική ίάσεως ή μη. Έν τη δευτέρω περιπτώσει, καταστάσεως τής γνωματεύσεως όριστικής, ο υπάλληλος άπολύεται λόγω σωματικής ή πνευματικής άνικανότητος, μετ' άπόφασιν του ύπηρεσιακού συμβουλίου.

Άρθρον 6.

Έν έλλείψει υπαλλήλων ιατρών ή ιατρών των Ένόπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας και έφ' όσον χρόνον διαρκεί ή έλλειψις αύτη, ως μέλη πρωτοβαθμίων ή δευτεροβαθμίων υγειονομικών επιτροπών δύναται να όρισθούν ιατροί υπάλληλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, έν έλλείψει δε και τούτων, ιδιώται ιατροί εκ πίνακος καταρτιζόμενου υπό του Ιατρικού Συλλόγου τής έδρας του οικείου νομάρχου. Ός μέλος υγειονομικής επιτροπής δεν δύναται, έν πάση περιπτώσει, να συμμετέχη ο θεράπων του ενδιαφερομένου υπαλλήλου ιατρός.

Άρθρον 7.

Συγκρότησις.

1. Η συγκρότησις των πρωτοβαθμίων και των δευτεροβαθμίων επιτροπών ενεργείται κατ' έτος και κατά μήνα Δεκέμβριον, δια πράξεως του οικείου νομάρχου, όρίζουσης τόν Πρόεδρον και τά μέλη αυτών ως και τους άναπληρωτάς αυτών. Τά εξ ιατρών των Ένόπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας μέλη των πρωτοβαθμίων και δευτεροβαθμίων υγειονομικών επιτροπών όρίζονται επί τη προτάσει του επικεφαλής τής οικείας μονάδος ή υπηρεσίας. Γραμματείς των πρωτοβαθμίων και των δευτεροβαθμίων επιτροπών, ως και των λειτουργουσών κατά τας διατάξεις του παρόντος, ως δευτεροβαθμίων επιτροπών, Επιτροπών Απαλλαγών όρίζονται, δια πράξεως του οικείου νομάρχου, μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι εκ των έν τω νομώ ύπηρετούντων.

2. Εάν, διαρκούντος του έτους καθίσταται ανέφικτος ή συγκρότηση της επιτροπής ή εξέλιπεν εν όλω ή εν μέρει ο λόγος εφαρμογής του άρθρου 6 ο νομάρχης ανασυγκροτεί την επιτροπήν δια τον υπόλοιπον χρόνον της θητείας.

*Άρθρον 8.

Λειτουργία.

1. Τα του τρόπου της λειτουργίας των πρωτοβαθμίων και δευτεροβαθμίων υγειονομικών επιτροπών και πάσα άλλη σχετική λεπτομέρεια ρυθμίζονται δια Β. Διαταγμάτων εκδιδόμενων επί τη προτάσει των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοινωνικών Υπηρεσιών. Μέχρι της εκδόσεως των Β. Διαταγμάτων τούτων εξακολουθούν ισχύουσαι αι περί του τρόπου λειτουργίας των ως άνω επιτροπών κείμεναι διατάξεις, εφ' όσον δεν αντιβαίνουν εις τας διατάξεις του παρόντος.

2. Αι γνωματεύσεις ή πιστοποιήσεις των επιτροπών ανακοινούνται, επί μὲν εξέτασεων υποψηφίων πρὸς διορισμὸν διὰ τοιχοκολληθείσας ἐν τῷ καταστήματι τῆς νομαρχίας, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν, διὰ κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον. Ὁ πρόεδρος τῆς επιτροπῆς ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἀμελλητί εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἀντίγραφον τῶν γνωματεύσεων ἢ πιστοποιήσεων τούτων.

3. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως καὶ ἕκαστον ἐξάμηνον ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν στοιχεῖα, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου εἰδικώτερον ὀριζόμενα, περὶ τῶν χορηγηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ἀναρρωτικῶν ἀδείων.

*Άρθρον 9.

Ἐξέτασις ὑπαλλήλων.

1. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ γνωματεύουν κατόπιν ἐξετάσεως παρ' αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ ὅσα ἄλλα στοιχεῖα ἤθελον θεωρήσει ἀναγκαῖα.

2. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων νοσηλευομένων εἰς νοσηλευτικὰ ἰδρύματα καὶ μὴ δυναμένων νὰ προσέλθουν ἐνώπιον τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἀνευ κινδύνου τῆς υγείας αὐτῶν, ρητῶς βεβαιουμένου τούτου παρὰ τοῦ νοσηλευτικοῦ ἰδρύματος, αὕτη ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαβιβαζομένων αὐτῇ στοιχείων ἢ καὶ ἐτέρων, ἅτινα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα. Ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας προσελεύσεως ἀσκέῃ ἔλεγχον ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν μελῶν τῆς ἡ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου ἱατροῦ, ἢ, ἐν ἀδυναμίᾳ, καὶ ἰδιώτου τοιούτου, ὀρκιζομένου, κατὰ τὰς ἐν ἀρθρῷ 425 τοῦ Κ. Πολ. Δικ. διακρίσεις, ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος.

3. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων νοσηλευομένων κατ' οἶκον ἢ κατοικούντων ἐκτὸς τῆς ἐδρας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μὴ δυναμένων νὰ προσέλθουν πρὸς εξέτασιν, αὕτη ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως μελούς αὐτῆς μεταβαίνοντος ἐπὶ τόπου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου ἱατροῦ, ἢ, ἐν ἀδυναμίᾳ, καὶ ἰδιώτου τοιούτου, ὀρκιζομένου, κατὰ τὰς ἐν ἀρθρῷ 425 τοῦ Κ. Πολ. Δικ. διακρίσεις, ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος.

Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ πληροφορητῇ περὶ τῆς ἀδυναμίας προσελεύσεως παρὰ τῶν δικαστικῶν, διοικητικῶν, ἀστυνομικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου διαμονῆς τῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπαντοῦν. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἀδυναμίας προσελεύσεως, ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ μὴ γνωματεύσῃ περὶ χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας, γνωστοποιούσα τούτο εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καὶ εἰς τὴν εἰς τὴν ἀνήκει ὁ ὑπάλληλος ὑπηρεσίαν.

4. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων, ἀσθενούντων ἢ νοσηλευομένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ χορηγεῖ ἀναρρωτικὴν ἀδειαν κατόπιν σχετικῆς πιστοποιήσεως ἱατροῦ ἢ βεβαιώσεως νοσηλευτικοῦ ἰδρύματος τῆς ἀλλοδαπῆς.

*Άρθρον 10.

Ἐνστάσεις.

1. Κατὰ τῶν γνωματεύσεων καὶ πιστοποιήσεων τῶν πρωτοβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος

ὡς καὶ ἡ ἀρμοδία διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδείων ἀρχὴ νὰ ἀσκήσῃ ἐνστάσιν ἐνώπιον τῆς οἰκείας δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἢ τῆς λειτουργούσης, ὡς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 2 ἀνακοινώσεως αὐτῶν. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος ὡς καὶ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ νὰ ἀσκήσῃ ἐνστάσιν κατὰ τῶν γνωματεύσεων καὶ πιστοποιήσεων τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἢ τῶν λειτουργουσῶν ὡς τοιούτων Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Κατὰ τῶν γνωματεύσεων, τῶν ἀφωρῶσιν εἰς τὴν χορήγησιν ἀναρρωτικῆς ἀδείας, χωρεῖ ἐνστάσις ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου μόνον εἰς περίπτωσιν ὁλοσχεροῦς ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως.

*Άρθρον 11.

Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

1. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐχόντων ἰδίαν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν δύναται διὰ πράξεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ, νὰ ἀντιθῇται ἡ ἀσκήσις ἔργων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, εἴτε εἰς τὰς ὑφισταμένας ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ὄργανα αὐτῶν, εἴτε εἰς εἰδικῶς ἐξ ἱατρῶν ὑπαλλήλων τοῦ νομικοῦ προσώπου συνιστωμένης ἐπιτροπῆς. Αἱ ὁμοίαις πράξεως ρυθμίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἀσκήσεως τῶν ἔργων τούτων καὶ τὰ τῆς λειτουργίας τῶν τυχόν εἰδικῶς συνιστωμένων ἐπιτροπῶν.

2. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπηρεσιῶν, ὀργάνων ἢ ἐπιτροπῶν δύναται, διὰ κοινῆς πράξεως τῶν ἐποπτεύοντων Ὑπουργῶν, νὰ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ νομικῶν προσώπων, τῶν ὁποίων οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ἡσφαλισμένοι, κατὰ τῆς ἀσθενείας, εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον παρὰ τῷ ὁποίῳ αἱ ὑπηρεσίαι, τὰ ὄργανα ἢ αἱ ἐπιτροπαὶ.

3. Εἰδικὰ περὶ ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν καὶ λειτουργίας αὐτῶν διατάξεις, θεσπισθεῖσαι ἐπὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου μετὰ τὴν ἰγὺν τοῦ ε.δ. τῆς 23/24 Δεκεμβρίου 1955 «περὶ εφαρμογῆς τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ν.π.δ.δ.», διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

4. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν, δύναται νὰ τροποποιούνται αἱ περὶ ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ν.π.δ.δ. διατάξεις.

*Άρθρον 12.

Ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι ὑπαλλήλων, συμπληρωσάντων τριετὴ ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἄρθρον 79 τοῦ Ν. 1811/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Εἰς τὸν τακτικὸν ὑπάλληλον, τὸν συμπληρώσαντα πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τριῶν ἐτῶν, ἀσθενούντα ἢ χρήζοντα ἀναρρώσεως, χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἀρμοδίου ὀργάνου ἀναρρωτικὴ ἀδεια μετὰ πλήρων ἀποδογῶν ἐπὶ τῇ ἐάσει γνωματεύσεως τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ὡς ἄνω ἀδεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶσαν μηνῶν, ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς τοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρεσίας, ἀφαιρουμένης ἐκάστοτε τῆς ἐντὸς τῆς προγενεστερᾶς πενταετίας χορηγηθείσης τυχόν τοιαύτης. Δὲν δύναται, πάντως, ἡ ἀδεια, ἐν συνεχείᾳ χορηγούμενη, καὶ ἀνεξαρτήτως ἐτῶν ὑπηρεσίας, νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἐννέα μῆνας. Χρόνος ὑπηρεσίας οὐχὶ ἐλάττων τῶν ἐξ μηνῶν θεωρεῖται ὡς πλήρες ἔτος.

3. Εἰς τοὺς προσβεβλημένους ὑπὸ πνευμονικῆς φυματώσεως ἐν ἐνεργείᾳ, ὡς καὶ ὑπὸ φυματώσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ τῶν μεγάλων ἀρθρώσεων τῶν κάτω ἄκρων, αἵτινες ἀπαιτοῦν μακροχρόνιον ἐν ἀκίνησίᾳ θεραπεία, καὶ εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ νευροψυχικῶν παθήσεων μακροχρόνιου ἰάσεως, ὡς καὶ ὑπὸ καρκίνου, χορηγοῦνται ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι. τῶν ὁποίων τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ὅρια ὀρίζονται εἰς τὸ διπλάσιον. Αἱ ἀναρρωτικαὶ αὗται ἀδειαι χορηγοῦνται ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι ἀπουσίας, τῶν ἀρμοδίων ὑγείας

νομικῶν ἐπιτροπῶν ἀποφαινομένων κατ' ἰδίαν κρίσιν, κατόπιν καὶ γνωματεύσεως εἰδικοῦ κατὰ περίπτωσιν ἱατροῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ἐκ πίνακος καταρτιζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως ὑγειονομικοῦ ἔξιωματικοῦ ἀντιστοίχου εἰδικότητος. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικοί κατὰ περίπτωσιν ἱατροὶ γνωματεύουν μετὰ παρακολούθησιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἐξέτασιν ὑπαλλήλων εἰς κρατικὸν εἰδικὸν θεραπευτήριον. Ἐὰν ἐντὸς τῆς περιοχῆς, εἰς ἣν ἐκτείνεται ἡ κατὰ τὸν ἀρμοδιότητος τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ὑφίσταται κρατικὸν εἰδικὸν θεραπευτήριον ἢ τοιοῦτον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω παρακολούθησις δύναται νὰ γίνεταί καὶ εἰς ἕτερον νοσηλευτικὸν ἱδρυμα.

4. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ τροποποιῆται ἡ προηγουμένη παράγραφος ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ δυσιᾶτων νοσημάτων.

5. Εἰς τὴν ἀναρρωτικὴν ἄδειαν συνυπολογίζονται καὶ αἱ ἡμέραι ἀπουσίας, λόγῳ τῆς προηγηθείσης ταύτης ἀσθενείας».

* Ἄρθρον 13.

Διαδικασία χορηγήσεως ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν.

Τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Ν. 1811)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ ἀναρρωτικὴ ἄδεια, χορηγεῖται ἀνὰ διμήνην καὶ ἐπὶ δυσιᾶτων νοσημάτων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 79 ἀνὰ ἐξάμηνον τὸ πολὺ, ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ἐν τῷ παραπεμπτικῷ, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγγράφῳ αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως καθιστοῦν εἰς αὐτὴν γνωστὰ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ἅτινα ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν ἢ ἐξωυπηρεσιακὴν κατὰστασιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἀσχοῦν, ἐνδεχομένως, ἐπιδρασὶν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τούτου διὰ τὴν χορήγησιν ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

3. Ἡ περὶ παρατάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀναρρωτικῆς ἀδείας αἰτήσεις τοῦ μὴ ἰαθέντος ὑπαλλήλου δέον νὰ υποβάλλεται ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθήμερου τῆς χορηγηθείσης τοιαύτης.

4. Αἱ προϊστάμεναι ἀρχαὶ δύναται νὰ παραπέμπουν καὶ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὰς δευτεροβάθμιους ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς ἢ τὰς λειτουργούσας ὡς τοιαύτας Ἐπιτροπὰς Ἀπαλλαγῶν ὑπαλλήλους τῆς δικαιοδοσίας των, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Ἐὰν ἐκ τῆς ὅλης ὑπηρεσιακῆς δράσεώς των διαπιστοῦται ὅτι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των ἐνεκα σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀνικανότητος, καὶ πρὸ πάσης ἐτι χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἢ λήξεως τῆς χορηγηθείσης τοιαύτης.

5. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς δευτεροβάθμιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς λειτουργούσης ὡς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ νόσου δικαιούται ὁ ὑπάλληλος ὡς καὶ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ νὰ ἀσκήσουν ἐνστάσιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁμοίως δικαιούται ν' ἀσκήσῃ ἐνστάσιν ὁ ὑπάλληλος κατὰ γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας δευτεροβάθμιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς λειτουργούσης ὡς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν. διὰ τῆς ὁποίας ἐκρίθη ἱκανὸς πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἀποφαίνεται ὀριστικῶς.

6. Αἱ χορηγοῦσαι τὰς ἀναρρωτικὰς ἀδείας ἀρχαί, ἢ χορηγοῦν ὁλόκληρον τὴν προτεινομένην παρὰ τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς ἄδειαν ἢ, ἔὰν κρίνουν τὴν γνωματεύσιν αὐτῆς ὡς ἀδικαιολόγητον ἢ μὴ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένην, παραπέμπουν τὸν ἐνδιαφερόμενον πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν ἢ τὴν λειτουργούσαν ὡς τοιαύτην Ἐπι-

τροπὴν Ἀπαλλαγῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωματεύσεως τῶν ὁποίων χορηγεῖται ἡ ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένη ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

7. Αἱ χορηγοῦσαι τὰς ἀναρρωτικὰς ἀδείας ἀρχαί, ἔὰν κρίνουν τὴν γνωματεύσιν τῆς δευτεροβάθμιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς λειτουργούσης ὡς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν ὡς ἀδικαιολόγητον ἢ μὴ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένην δύναται νὰ παραπέμπουν τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς ἐξέτασιν ὑπαλλήλους εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ γνωματεύσεις τῆς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωτικαὶ καὶ κατισχύουν τῶν ὑπὸ τῆς οἰκείας ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδόμενων τοιούτων.

8. Οἱ δεδικοιολογημένως εὐρισκόμενοι ἐκτὸς τῆς ἑδρας των ὑπάλληλοι καὶ ἀσθενοῦντες ὑποχρεοῦνται, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς νόσου των, νὰ υποβάλλουν αἰτήσεις ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν εἰς τὰς πλησιεστέρας ἀρμοδίας διὰ τὴν περίπτωσιν, ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες καὶ γνωματεύουν σχετικῶς.

9. Χορηγηθεῖσα, μετὰ γνωματεύσιν πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, ἀναρρωτικὴ ἄδεια ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅσον κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ λαβόντος ταύτην, προκαλουμένης ὑπὸ τῆς προϊστάμενης ἀρχῆς καὶ διενεργουμένης παρὰ τῆς οἰκείας δευτεροβάθμιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς λειτουργούσης ὡς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν, ἥθελε διαπιστωθῇ ὅτι ἐχορηγήθη ἀδικαιολογητῶς. Ἡ περὶ ἀνακλήσεως ἀπόφασις καταχωρίζεται εἰς τὸ φύλλον ποιότητος τοῦ ὑπαλλήλου. Ἐὰν ἡ δευτεροβάθμιος ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν κρίνουν ὡς ἐσφαλμένην ἢ ἀδικαιολόγητον ἢ ὅπωςδήποτε ἀνεπαρκῶς ἡτιολογημένην τὴν γνωματεύσιν τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, ἀποφαίνονται συγχρόνως καὶ περὶ τῆς τυχόν εὐδύνουσης τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς καὶ υποβάλλουν τὰ σχετικὰ εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα, τὰ ὁποία ἀσχοῦν προσήκουσιν πειθαρχικὴν δίωξιν κατὰ τῶν ὑπευθύνων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των. Προκειμένου περὶ ἰδιωτῶν ἱατρῶν τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ἀσχοῦν οἱ Ἱατρικοὶ Σύλλογοι.

10. Ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως μεταθέσεως ἀρμόδιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων καθίσταται αἱ τοῦ τόπου τῆς εἰς ἣν μετατίθενται οὗτοι ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπάλληλος ἰσχυρίζεται ἀδυναμίαν μετακινήσεως τοῦ ἀνευ ἐλαβῆς τῆς ὑγείας τοῦ ἀρμοδία διὰ τὴν χορήγησιν ἀναρρωτικῆς ἀδείας καθίσταται ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ τοῦ τόπου τῆς ἐξ ἧς μετατίθεται οὗτος ὑπηρεσίας».

* Ἄρθρον 14.

Ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι ὑπαλλήλων
μὴ ἐχόντων τριετὴ ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Ν. 1811)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὁ τακτικὸς ὑπάλληλος, ὁ μὴ ἔχων τριετὴ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, δικαιούται, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν, ἀναρρωτικῆς ἀδείας μετὰ πλήρων μὲν ἀποδοχῶν ἴσως πρὸς τόσους μῆνας, ὅσα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἀνευ δὲ ἀποδοχῶν μέχρι συμπληρώσεως διαστήματος ἐξ μηνῶν. καὶ προκειμένου περὶ παθίσσεως τοῦ ἁρθροῦ 79 παράγραφος 3 μέχρι δώδεκα μηνῶν. Χρόνος ὑπηρεσίας ὡχὶ ἐλάσσων τῶν ἐξ μηνῶν θεωρεῖται ὡς πλήρες ἔτος.

2. Παρατεινομένης τῆς ἀσθενείας πέραν τῶν ὁρίων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ ἐν περιπτώσει ἱατρικῆς γνωματεύσεως κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθροῦ 80 περὶ τοῦ ἀνεπίδεκτου τῆς ἰάσεως ὁ ὑπάλληλος παραπέμπεται πρὸς ἀπόλυσιν εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον».

* Ἄρθρον 15.

Ἀδεια λόγω κυοφορίας.

Τὸ ἄρθρον 76 τοῦ Ν. 1811)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ κυοφοροῦσαι ὑπάλληλοι, μετὰ βεβαίωσιν τῆς οἰκείας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπέχουν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ὀγδόου μηνὸς τῆς κυήσεως, θεωρούμεναι ὡς ἐν κανονικῇ διμηνῳ ἀδείᾳ μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν.

2. 'Η άδεια αυτή, εις την συμφηρίζεται ή κανονική τοιαύτη, παρατείνεται επί δύο μήνας μετά τον τοκετόν, έφ' όσον τό τεχθέν ζή ή άλλως επί δέκα πέντε ήμέρας».

*Άρθρον 16.

'Ο τυχόν άναρρωτικής άδείας υπάλληλος μείζονος του μήνός δικαιούται κατά τό αυτό ήμερολογιακόν έτος και κανονικής μετ' άποδοχών άδείας μέχρι του ήμισους ταύτης.

*Άρθρον 17.

Αί παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 116 του Ν. 1811) 1951, ως συμπληρώθηκαν διά του άρθρου 5 παρ. 4 του Ν. 4464) 1965, αντικαθίστανται ως άκολούθως:

«1. 'Ο μόνιμος υπάλληλος ό έχων τουλάχιστον τριετή πραγματικήν πολιτικήν δημοσίαν ύπηρεσίαν τίθεται άυτεπαγγέλτως ή επί τη αίτήσει αυτού εις διαθεσιμότητα ένεκα νόσου παρατεινομένης πέραν του έν άρθρω 79 όριζομένου χρόνου άναρρωτικής άδείας, δεκτικής όμως ίάσεως κατά την γνώμην της υγειονομικής επιτροπής.

2. 'Η διάρκεια της διαθεσιμότητας του υπαλλήλου ένεκα νόσου δέν δύναται νά υπερβή τό έν έτος και επί δυσιάτων νοσημάτων τά δύο έτη, άρχεται δέ άφ' ής έληξεν ή άναρρωτική άδεια. Μετά την πάροδον του έτους ή της διετίας επί δυσιάτων νοσημάτων ή Άνωτάτη του Στρατού 'Υγειονομική 'Επιτροπή άποφαινεται περί της ικανότητας ή μη του υπαλλήλου πρός άμεσον επανάληψιν των καθήκόντων του. Είς περίπτωσιν άρνητικής γνωματεύσεως ούτος άπολύεται, κατά τά έν άρθρω 184 παράγραφον 1 όριζόμενα.

'Επί τη αίτήσει του υπαλλήλου ή και άυτεπαγγέλτως δύναται ούτος νά παρεπεμφθή πρός εξέτασιν εις την ως άνω επιτροπήν και πρò της λήξεως του όρισθέντος ήδη χρόνου διαθεσιμότητας, άλλ' εις περίπτωσιν άρνητικής γνωματεύσεως διατηρείται ή διαθεσιμότης μέχρι της λήξεως αυτού.

'Η επιτροπή δύναται νά εξέτασθ και εκτός της έδρας αυτής διαμένοντα υπάλληλον διά της πλησιεστέρας υγειονομικής επιτροπής».

*Άρθρον 18.

'Η κακή κατάσταση της υγείας του υπαλλήλου, διαπιστουμένη διά της κατ' επανάληψιν χορηγήσεως άναρρωτικών άδειών, άποτελεί τεκμήριον μειωμένων προσόντων διά την παραγωγικήν του υπαλλήλου εξέλιξιν.

*Άρθρον 19.

1. Τò πρώτον έδάφειον της παρ. 1 του άρθρου 22 του Ν. 1811) 51 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ουδείς διορίζεται δημοσίως υπάλληλος άν μη επιτύχη εις διαγωνισμόν ένώπιον επιτροπής, συγκροτούμενης διά πράξεως του ΑΣΔΥ εκ μονίμων δημοσίων υπαλλήλων. Της επιτροπής ταύτης δύναται νά μετέχουν μέχρι του ένòς τρίτου και όμοτιμοι καθηγγηταί άνωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή επί τιμοι άνώτεροι ή άνώτατοι κρατικοί λειτουργοί».

2. 'Η παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 1811) 51, ως άντικατεστάθη διά του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 2085) 52 και του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 4464) 65, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τά της λειτουργίας των εξεταστικών επιτροπών, της διεξαγωγής των διαγωνισμών εξεταστέας ύλης και επιτυχίας εις αυτούς όρίζονται διά κανονισμών του ΑΣΔΥ καταρτιζομένων κατά μήνα Δεκέμβριον, έγκρινομένων υπό του 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως και ισχυόντων επί έν έτος. 'Η εξέταστέα ύλη κατά τους διαγωνισμούς όρίζεται κατά κλάδους ή καθ' ομάδας κλάδων δι' άποφάσεων του ΑΣΔΥ.

Διά των άποφάσεων τούτων δύναται νά όρίζωνται προφορική ή πρακτική εξέτασις, διεξαγομένη δημοσία, συντελεσται βαθμολογίας κατά τε την γραπτήν και προφορικήν ή πρακτικήν εξέτασιν, ως και ό τρόπος διεξαγωγής αυτής. Οί κανονισμοί και αί άποφάσεις αύται ισχύουν από της δημοσιεύσεως των εις

την 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μέχρι δέ της δημοσιεύσεως των ισχύουν αι κείμενα διατάξεις.

Τò ΑΣΔΥ δύναται διά της προκηρύξεως των διαγωνισμών νά όρίξη την εξέταστέαν ύλην, ως και τά της προφορικής ή πρακτικής εξέτασεως, των συντελεστών βαθμολογίας κατά τε την γραπτήν, προφορικήν ή πρακτικήν εξέτασιν, ως και τά του τρόπου διεξαγωγής των διαγωνισμών».

3. 'Η παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 1811) 51 αντικαθίσταται ως εξής:

«'Ο διορισμός των επιτυχόντων εις τάς κενάς θέσεις είναι ύποχρεωτικός έντός δέκα πέντε ήμερών από της δημοσιεύσεως εις την 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των πινάκων επιτυχίας και, προκειμένου περί θέσεων κενουμένων διαρκούσης της ισχύος του πίνακος, έντός δέκα πέντε ήμερών από της κενώσεως της θέσεως. 'Επί κοινών διαγωνισμών, ό διορισμός ένεργείται έντός δέκα πέντε ήμερών από της περιελύσεως εις την άρμοδιαν ύπηρεσίαν των περί διαθέσεως των επιτυχόντων πράξεων του ΑΣΔΥ».

4. 'Η παράγραφος 2 του άρθρου 24 του Ν. 1811) 1951 αντικαθίσταται ούτω:

«2. Τò ΑΣΔΥ καθορίζει άπαραιτήτως την διαδικασίαν ελέγχου των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων και επιλογής των καταλληλοτέρων υπό ειδικής, τριμελούς τουλάχιστον, επιτροπής, συγκροτούμενης διά της αυτής άποφάσεως ή και υπό του ύπηρεσιακού συμβουλίου της ένδιαφερομένης ύπηρεσίας. Κατά την επιλογήν ταύτην, επί ίσοις όροις, προτιμώνται κατά σειράν οί έν άρθρω 23 παρ. 3 αναφερόμενοι και τά τέκνα των δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων. 'Η επιτροπή καταρτίζει πίνακα των κρινομένων καταλλήλων πρòς διορισμόν κατ' αξιολογικήν σειράν, ό δέ διορισμός εις τάς κενάς θέσεις ένεργείται κατά την έν τώ πίνακι τούτῳ σειράν».

*Άρθρον 20.

Τοποθέτησις νεοδιοριζομένων.

1. Πās διοριζόμενος υπάλληλος, άνεξαρτήτως κατηγορίας, τοποθετείται ύποχρεωτικώς εις θέσεις εκτός των όρίων της τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και της πόλεως Θεσσαλονίκης, έφ' όσον έν τῷ Κλάδῳ του ύφίστανται τοιαύται. 'Εν τοιαύτη περιπτώσει μετάθεσις εις θέσεις έντός των όρίων των περιοχών τούτων δέν επιτρέπεται πρò της παρελεύσεως διετίας από του διορισμού. 'Οπου προβλέπεται εκπαιδευσις των νεοδιοριζομένων ή των έν ύπηρεσία μετεκπαιδευομένων υπαλλήλων, ή κατά την παρούσαν, παράγραφον τοποθέτησις γίνεται άμέσως μετά την λήξιν της εκπαιδευτικής περιόδου.

2. 'Εν ή περιπτώσει ό αριθμός των θέσεων των κατ' άνωτέρω περιφερειακών ύπηρεσιών είναι έλάσσων του αριθμού των διοριζομένων, κατά περίπτωσιν, υπαλλήλων, ή κατά τάς διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ύποχρεωτική τοποθέτησις περιορίζεται εις αριθμόν υπαλλήλων αντίστοιχον των θέσεων τούτων κατά την κρίσιν της Διοικήσεως.

*Άρθρον 21.

Κατάργησις Κλάδων γραφείων—δακτυλογράφων.

1. 'Η διάκρισις των κλάδων της Β' Κατηγορίας, δι' ούς ως τυπικά προσόντα διορισμού όρίζονται α) άπολυτήριον έξατάξιον γυμνασίου ή άλλης ισότημου μέσης σχολής γενικής εκπαίδευσεως ή β) τά κατ' άνωτέρω τυπικά προσόντα και γνώσις της έλληνικής δακτυλογραφίας, καταργείται.

2. Είς τάς περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου αί θέσεις των καταργουμένων κλάδων κατανέμονται εις κοινόν κλάδον, συνιστώμενον δι' άποφάσεως του 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως και του άρμοδιού κατά περίπτωσιν 'Υπουργού εκδιδομένης έφ' άπαξ, έντός προθεσμίας έξ μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος, δυναμένης νά παραταθ ή δι' άποφάσεως του 'Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως. Αί διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 533) 1970 έχουν άνάλογον εφαρμογήν και έν προκειμένῳ.

3. 'Ως προσόν διορισμού εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν του συσταθησομένου κατ' άνωτέρω κοινού κλάδου όρίζεται άπο-

λυτήριον εξεταζέου Γυμνασίου ή άλλης ισότημου μέσης σχολής γενικής εκπαίδευσως. Οί διοριζόμενοι εις τας θέσεις του κλάδου τούτου υποχρεούνται όπως, εντός εξαμήνου από του διορισμού των, υποστούν δοκιμασίαν, ενώπιον επιτροπής συγκροτούμένης κατά τας διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 22 του Ν. 1811/1951, ως τροποποιούνται διά του παρόντος, προς διαπίστωσιν ικανοποιητικής γνώσεως γραφομηχανής. Οί αποτυχάνοντες απολύονται της υπηρεσίας.

4. Κεναί θέσεις του συνιστωμένου κατά την παράγραφον 2 κοινού κλάδου, προς πλήρωσιν των οποίων διενεργήθη διαγωνισμός, πληρούνται, κατά τας διατάξεις του άρθρου 22 του Ν. 1811/51 εκ των ισχυόντων, κατά καταργούμενον κλάδον, πινάκων επιτυχόντων και μέχρι λήξεως της ισχύος αυτών, αναλόγως των κενουμένων θέσεων εκάστου των καταργουμένων κλάδων. Έν περιπτώσει ταυτόχρονου προσλήψεως υπαλλήλων εξ άμφοτέρων των πινάκων ή σειρά αρχαιότητας των προσλαμβανόμενων καθορίζεται αναλόγως της βαθμολογίας εκάστου κατά τα ειδικώτερον δι' αποφάσεως του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως, μετά γνώμην του ΑΣΔΥ, καθορισθησόμενα. Αί διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογον εφαρμογήν και διά τους προσλαμβανόμενους εκ του πίνακος των γραφείων.

5. Η πλήρωσις των μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος συνιστωμένων το πρώτον θέσεων, δι' ως ως προσόντα διορισμού όρίζονται τα υπό της παραγράφου 3 καθοριζόμενα ενεργείται διά διαγωνισμού κατά τας ισχύουσας διατάξεις.

Άρθρον 22.

Απόλυσις ιδιωτικού δικαίου προσωπικού.

1. Αί μη μόνιμοι ύφ' οίανδήποτε σχέσιν καθαρίστριαι, αί προσφέρουσαι τας υπηρεσίας των εις το Δημόσιον ή τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επί ώρομισθίω απολύονται έν πάση περιπτώσει της υπηρεσίας, άμα τη συμπληρώσει του 65ου έτους της ηλικίας των, εφαρμοζομένων αναλόγως των εκάστοτε ισχυουσών περί αποδείξεως της ηλικίας των εις το ΙΚΑ ασφαλισμένων μισθωτών έν γένει διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας. Δι' αποφάσεως του αρμοδίου Υπουργού δύναται να παρατείνηται επί δύο κατ' ανώτατον όριον έτη ή παραμονή καταληφθείσης υπό του όριου ηλικίας καθαρίστριας.

2. Αί διατάξεις του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και επί πάντων των επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών εξαίρεσει του καλλιτεχνικού προσωπικού των θεατρικών όργανισμών. τὰ της σχέσεως εργασιών του οποίου ρυθμίζονται υπό του Ν. Δ. 238/1969 «περί τροποποιήσεως του Ν. Δ. 169/69 περί τακτοποιήσεως εκτάκτων υπαλλήλων των Δημοσίων Υπηρεσιών και ΝΠΔΔ».

Άρθρον 23.

Άργία.

1. Δι' αποφάσεως του Πρωθυπουργού πρεκειμένου περί πάντων των υπαλλήλων του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ. ή του αρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού δύναται να τίθεται εις άργίαν, διαρκείας από ενός μέχρι τριών μηνών, ό μόνιμος υπάλληλος, εάν εκ βασίμων στοιχείων προκύπτει ότι επέδειξε διαγωγήν κακοήγη ή άσυμβίβαστον προς την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή εάν εκ δολίας προαιρέσεως ή άσυγγνώστου άμελείας, παρέβη τα καθήκοντά του. Η άργία αυτή άρχεται από της κοινοποιήσεως εις τον υπάλληλον της αποφάσεως, δυνάμενης να εκτελεσθ ή και πρό της δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η εις την υπάγεται ό υπάλληλος υπηρεσία προσωπικού όφείλει, εντός του πρώτου 20ημέρου από της θέσεως εις άργίαν, να συγκεντρώση και θέση, δι' ήτιολογημένης εκθέσεως αυτής, ύφ' όψιν του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου άπαντα τα θεμελιούντα τους λόγους, δι' ους επέβη εις άργίαν ό υπάλληλος, στοιχεία.

3. Το πειθαρχικόν συμβούλιον, δυνάμενον να διατάξη και την ενεργείαν διοικητικής ανακρίσεως κατά τα ισχύοντα επί πειθαρχικής διαδικασίας υποχρεούται πρό της λήξεως του χρόνου της άργίας και μετά προηγούμενην κλήσιν του υπαλλήλου εις άπολογία, να αποφασίση περί της απολύσεως ή μη αυτού, διαφυλασσομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου.

4. Έκ των αποδοχών του έν άργία κατά το παρόν άρθρον τελούντος υπαλλήλου παρακρατείται το έν τέταρτον, όπερ αποδίδεται εις αυτόν υποχρεωτικώς έν περιπτώσει άπαλλαγής του.

Άρθρον 24.

Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Αί διατάξεις του παρόντος νομοθετικού διατάγματος έχουν ανάλογον εφαρμογήν και επί των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου πλην αν άλλως όρίζεται έν αυτό.

Άρθρον 25.

Μεταβατικαί διατάξεις.

Οί τελούντες, κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, υπό άναρρωτικήν, κανονικήν ή έτέραν άδειαν, ής ή διάρκεια ή αι προϋποθέσεις χορηγήσεως ταύτης ρυθμίζονται άλλως διά του παρόντος, εξακολουθούν διεπόμενοι υπό των ισχυουσών κατά τον χρόνον της χορηγήσεως των ως άνω άδειών διατάξεων, μέχρι λήξεως της άδειας των.

Άρθρον 26.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Αί διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του Ν. 1811/1951, ως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, της παραγράφου 2 του άρθρου 94 του Ν. 1811/1951, ως αυτή αντικαταστάθη διά της παραγράφου 5 του άρθρου 29 του Ν. 3200/1955 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως», των δευτέρου και τρίτου εδαφίων της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του Ν. 3200/1955, του άρθρου 3 του Ν. Δ. 3771/1957 «περί ρυθμίσεως θεμάτων προκυψάντων εκ της εφαρμογής του Ν. Δ. 2500/53 και άλλων τινών διατάξεων» της παρ. 4 του άρθρου 5 του Ν. 4464/1965 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του υπαλληλικού κώδικος κλπ.», ως και πάσα γενική ή ειδική διάταξις άντικειμένη εις τας διατάξεις του παρόντος καταργείται.

Άρθρον 27.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 12 Δεκεμβρίου 1970

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΩΘΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Έδωκερθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 15 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 752

(3)

Περὶ Σχολῆς δημοσιογραφίας καὶ δημοσίων σχέσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Α.Ν. 248)67 ἀντικαθίσταται, ὡς ἰσχύσεν, ὡς ἀκολούθως:

«3. Τὰ δυνάμει τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ρθρου δεσμευόμενα κεφάλαια, διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τῶς ἀκολούθους σκοποῦς:

α. Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐνωσιν Ἱδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν:

Πρὸς ἱδρυσιν καὶ ἐγκατάστασιν ἀνωτέρας Σχολῆς Δημοσιογραφίας καὶ δημοσίων σχέσεων ἥτις συνίσταται διὰ τοῦ πα-
ντος ὡς Νομικὸν Πρόσωπον ἰδιωτικοῦ Δικαίου υπαγόμενον πρὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων.

Ἡ Ἐνωσις ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν πορευοῦται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, δυνάμενης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐν ἰσότητι ἔτος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων, ὁλοκληρώσῃ ἡν ἱδρυσιν τῆς Σχολῆς. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου τὰ ὡς ἀνωτέρω δεσμευθέντα κεφάλαια περιέρονται εἰς τὸν Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἰδίου σκοποῦ.

β. Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐνωσιν Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν: ἡ α) διὰ τὴν ἱδρυσιν, παρὰ τῇ ὡς ἄνω δημοσιογραφικῇ Σχολῇ, Τμήματος εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ διαχειρίσεως, λογιστηρίου, διανομῆς, διέκπεραιώσεως κλπ., ἐπὶ τῷ σκοπῷ μεθοδικῆς ὁργανώσεως τῶν διαφημίσεων πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν, δημιουργίας εἰδικευμένων καλλήλων πρὸς ἐπαύξησιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων, ἐπιμορφώσεως τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τῶν λογιστηρίων ἰς τὰς συγχρόνους μεθόδους, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐκδοτικῶν ὁργανισμῶν τῶν προηγμένων χωρῶν ἢ β) διὰ τὴν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῶν Ἐνώσεων ἐνίσχυσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν πόρων τοῦ Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.:

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων προκειμένου δὲ περὶ ροσλήψεως καὶ μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁικονομικῶν καθορίζονται:

α) Τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς δημοσιογραφικῆς Σχολῆς, β) τὰ τῶν προσόντων, θέσεων καὶ τρόπου προσλήψεως τοῦ διδακτικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, γ) τῆς ἐν γένει καταστάσεως καὶ μισθοδοσίας τούτου ὡς καὶ τῆς ἀναδέσεως μαθημάτων καὶ φροντιστηριακῶν καὶ πρακτικῶν ἀσκήσεων εἰς καθηγγητὰς Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν ἐπιστήμονας, γ) τὰ τῶν διδασκῶν μαθημάτων, δ) τῶν διδασκῶν ὅλης αὐτῶν, τὰ τῶν φροντιστηριακῶν καὶ πρακτικῶν ἀσκήσεων τῶν σπουδαστῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν εἰσαγωγικῶν, ὑποχρεωτικῶν καὶ πτυχιακῶν ἐξετάσεων, δ) τὰ τοῦ τρόπου καὶ ὁρίων φοιτήσεως, ἀνακηρύξεως πτυχιούχων καὶ ἰσοτιμίας τῶν πτυχίων τούτων πρὸς τὰ τῶν ἄλλων σχολῶν, ε) τὰ τῶν ποσῶν καὶ δικαιωμάτων τῶν σπουδαστῶν, στ) τὰ τῆς οἰκίσεως τῆς σχολῆς, ζ) τὰ τῶν πόρων αὐτῆς, η) τὰ τῆς

λειτουργίας εἰδικῶν κύκλων εἰδικεύσεως ἢ ἐπιμορφώσεως παρὰ τῇ Σχολῇ καὶ θ) πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης κατὰ μῆνα Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους, ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων εἰς ἕκαστον τμήμα τῆς Σχολῆς».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ εἰδέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 753

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Β. Δ. 500)1970 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυνοσῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Β. Δ. 500)1970 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6 ἔχουσα οὕτω:

«6. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς διενεργείας τῶν πρώτων βουλευτικῶν ἐκλογῶν Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται, πρὸς κάλυψιν κενῶν θέσεων μετακλητῶν ὑπαλλήλων παρὰ τοῖς γραφεῖσι τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν, ἢ ἀπόσπασις δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἄνευ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χρονικοῦ περιορισμοῦ, τοῦ χρόνου τῆς ἀποσπάσεως θεωρουμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς διανυθέντος ἐν τῇ θάσει ἐξ ἧς ἀπεσπασθῇ ὁ ὑπάλληλος».

*Αρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ἄρχειται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1)1968 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 754

Περὶ πληρωμῆς δι' ἐπιταγῶν τῶν δαπανῶν τῶν Ν.Π. Δ.Δ., Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν Κεφαλαίων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὧν τὴν διαχείρισιν ἄσκει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

*Αρθρον 1.

1. Αἱ πάσης φύσεως πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν Κεφαλαίων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὧν τὴν διαχείρισιν ἄσκει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 20.1.1932 Π. Δ)τος «περὶ διαχειρίσεως Νομικῶν Προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» ἐνεργεῖται δι' ἐπιταγῶν, ἐρειδομένων ἀπαραιτήτως ἐπὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

2. Ἐξαιρετικῶς, πληρωμαὶ διὰ δαπάνας μισθοδοσίας καὶ πάσης ἐτέρας σταθερᾶς ἀποδοχῆς τῶν ὑπαλλήλων, διὰ δαπάνας συντάξεων καὶ βοηθημάτων ὡς καὶ διὰ μικροδαπάνας τὸ ὕψος τῶν ὁποίων καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῆς Διοικήσεως τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων, Εἰδικῶν Κεφαλαίων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐνεργεῖται διὰ μιᾶς, κατ' εἶδος δαπάνης, ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι ὑπαλλήλου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ περίπτωσιν Διοικήσεως πρὸς καταβολὴν τῶν σχετικῶν ποσῶν εἰς τοὺς δικαιούχους.

3. Τὰ ἱδρυόμενα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικὰ Ταμεία, Εἰδικὰ Κεφάλαια καὶ Εἰδικαὶ Ὑπηρεσίαι, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον ἡ διαχείρισις αὐτῶν ἀνατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

*Αρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται αἱ ἀναγκαίαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

*Αρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν καταργεῖται.

*Αρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται μεθ' ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΩΙ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ